

SANATHANA SARATHI - LISTOPAD 2015.

GODINE

GLAS AVATARA - AVATĀRA VANI

OSLOBOĐENJE OD VEZANOSTI

Ovaj izuzetno poučan Bhagavānov govor sadrži suštinu cjelokupne Vedante i pruža praktično znanje čovjeku kako bi ostvario oslobođenje i slobodu od vezanosti.

Uronite u kraljevstvo istine

Mnogi su se tražitelji na duhovnom putu – *sādhaka* podvrgnuli dugoj i strogoj disciplini da bi ostvarili svoju najželjeniju ambiciju ulaska u kraljevstvo u kojem ne postoji vezanost; izgovarali su Ime ili meditirali o Liku ili su se odrekli osjetila. Ima i onih koji su se upuštali u pustolovine, pri čemu im je razum bio jedini vodič u kraljevstvo unutarnje svjesnosti i otkrili su kako se oslobođenje sastoji u spoznaji stvarnosti koja se nalazi izvan područja svega što je prolazno i što se pojavljuje u raznovrsnim oblicima. No, iskustva tih odvažnih muškaraca i žena odbacuju se kao hvalisanje nerazboritih pojedinaca, a to odbacuju oni koji žive na tankoj površini prvog od pet omotača ljudske osobnosti, fizičkog tijela – *annamayakoša*. Oni poistovjećuju sebe s tijelom i ne uranjaju iza područja neistine u kraljevstvo istine.

Prianjanje uz tijelo uzrokuje vezanost

Takvi cinici koji preziru vedantinski pristup problemima vezanim uz život nisu rijetki, čak ni u zemlji u kojoj se rodila *vedānta*! Razlog njihovom pristupu je sljedeći – oni nisu u stanju spoznati činjenicu kako *vedānta* otkriva samo izvornu istinu svakoga od njih. Ono što je potrebno jest držati pred sobom pravu sliku samoga sebe, lišenu nedostataka i preuveličavanja. Oslobođenje – *mokša* nije ništa posebno i ekskluzivni raj za koji je potrebno zaslužiti pristup; to nije poseban

status ili stečevina ili vlasništvo. To je samo otklanjanje pogrešnog poimanja da smo mi vezani i ograničeni tijelom, osjetilima, intelektom, umom, egom i ostalim netrajnostima.

Što je, u stvari, vezanost od koje bismo se trebali osloboditi? Vezanosti su nastale kao posljedica straha i neizvjesnosti, stvorene željom koja nas drži u svojem stisku. U osnovi, strah nastaje zbog toga što vi osjećate da pred vama postoji netko drugi! Kada ne bi bilo drugoga, koga biste se bojali? Prva je osoba vidjelac, druga je „sva ostala bića i stvari“ koje su viđene, zamijećene, Priroda.

Svjesnost o jedinstvu predstavlja najvišu mudrost

Pojavni svijet je privid koji je uzrokovan neznanjem. Privid nas navodi da zanemarimo Jedno koje se samo pojavljuje kao mnoštvo. Neznanje uzrokuje poistovjećivanje s ograničenim „ja“ i vezanost za „moje“. Zato, kada umre netko tko je za nas vezan, mi se osjećamo kao da nam je srce slomljeno, ali kada umre netko tko se ne nalazi u krugu naših milih i dragih, rođaka i bližnjih, to na nas uopće neće djelovati. Osjećaj za „ja“ i „moje“ jest taj koji uzrokuje tugu i strah. To je razlog zbog čega upanišade objavljuju da jedino odricanje podaruje besmrtnost, slobodu i ispunjenje.

Najviša mudrost je svjesnost o jedinstvu, o Jednome, koje je sve to. U stvari, ne postoje dvoje, postoji samo Jedno, Brahman. Vi to spoznajete kada se nalazite u stanju dubokog sna, kada sve misli, osjećaji, emocije, strasti, vezanosti i znanje prestaju djelovati i ostaje samo Ja i sreća što smo samo Ja. No, blaženstvo – *ānanda* nije poznato u vrijeme sna! Tek nakon što se probudite, vi izjavljujete: „Ja sam uživao u lijepom snu“. Kada biste samo bili svjesni blaženstva – *ānanda*, san bi bio sjedinjenje s beskonačnim – *samādhi* jer to je nepomućeno blaženstvo. Isto tako, to je razlog zbog čega, u stanju budnosti, vi imate znanje, ali nemate blaženstvo.

Ako možete doživjeti znanje stanja budnosti i blaženstvo – *ānanda* stanja spavanja, oboje u isto vrijeme i u potpunosti, to je oslobođenje – *mokṣa*. To je istinsko oslobođenje. Tada imate nepomućenu svjesnost, znanje i blaženstvo, vi ste sâmi bitak-svijest-blaženstvo – *sat cit ānanda*, čisto i jednostavno.

Steknite znanje – *jñāna* koje može podariti oslobođenje

Morate paziti na trenutak kada stanje budnosti prelazi u stanje spavanja i usredotočiti se na taj trenutak, pročišćujući ga od svih uzbuđenja i misli koje upropaštavaju mudrost i blaženstvo. Naravno, to je teško u početku! Kada se nalazite za volanom vašeg automobila i već dugo vozite, duboko u noć, dolazi do sudbonosnog trenutka kada uronite u san, sa sviješću o buđenju. Tu se ništa ne može postići vježbanjem! Vi ste naučili i svladali jako složene i neobične vještine kao što je uspravan hod, pisanje tekstova i njihovo čitanje te njihovu interpretaciju, sve uz pomoć vježbe, zar ne? To je način stjecanja i doživljavanja znanja – *jñāna* koje jedino može podariti oslobođenje od straha i tuge.

Iz sjemenke ljubavi niknut će mladica predanosti Gospodu. Poklonici sve vide kao izraz Božje slave, svaki čin kao Njegovo djelo, svaku riječ kao Njegov glas. On podaruje svaku misao, riječ i djelo koje je potaknuto i pokrenuto, od Njega za Njega. Zato za Njega svijet nije ništa drugo već On, On je svijet. Nema drugoga, tako da je znanje – *jñāna* plod drveta ljubavi. Slatkoća u voćnom plodu je blaženstvo – *ānanda*, a voćni plod ponovno u sebi sadrži sjemenku ljubavi iz koje će niknuti mladica i prolistati. Krišna je dopustio Arjuni da svjedoči Njegovom liku utjelovljenja Gospodara svega stvorenoga – *viśvavirātsvarūpa*, a u njemu je Arjuna pronašao sebe, isto kao i svoju braću i rođake.

Bhagavānov božanski govor održan 24. ožujka 1971. godine

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

PROSLAVA ONAM-a

Šestodnevna proslava Onam-a u Prasanthi Nilayamu započela je 23. kolovoza 2015. godine poučnim govorom poznatog arhitekta, gospodina G. Sankara. Ispričavši svoju priču o osobnoj transformaciji iz marksista u Bhagavānova poklonika, učeni je govornik pozvao sve da slijede Bhagavānova

učenja i služe čovjeka – *mānava* kao da služe Boga – *mādhava*. Ono što je slijedilo bio je splet poklonstvenih pjesama u izvedbi gospodina Vitala Bhagavathara koji je pjevao poklonstvene pjesme u Abhang stilu posvećujući ih Gospodu Vitthali. Započevši svoju izvedbu pjesmom „Jai Jai Ram Jai Jai Ram Vitthal Hari“, pjevač je nakon toga otpjevao pjesmu „Ram Krishna Hari Om“ da bi nastavio s još jednom pjesmom posvećenom Vithalli „Vitthal Vitthal Panduranga“, a svoj program poklonstvenih pjesama završio je bhajanom „Hari Bhajana Bina Sukha Santhi Nahin“. Tijekom svih šest dana proslave Onam-a u Prasanthi Nilayamu, ujutro i poslije podne, pjevanje Veda i bhajana vodili su poklonici iz države Kerala.

Prva točka programa održanog 24. kolovoza 2015. godine bio je poučan govor koji je održao sudac D. Seshadri Rao Naidu član Vrhovnog suda Kerale. Govoreći o Bhagavānovim učenjima o jedinstvu svih vjera, uvaženi je govornik primijetio kako su različite vjere kao razne dvorane u velikoj palači. Potičući sve da razviju vjeru u Bhagavāna, kazao je kako će nas On odvesti do našeg odredišta ako je naša vjera postojana. Ono što je slijedilo bila je prava svečanost instrumentalne glazbe koju je izveo gospodin Sri K. Anoop Bhaskar koji je ispunio cijeli prostor poklonstvenim žarom izvođenjem klasičnih skladbi u trajanju od 45 minuta da bi svoju izvedbu završio bhajanom „Govinda Krishna Jai“.

Program poklonstvene glazbe u izvedbi gospodina Padma Kumara i njegove pratnje održan je ujutro 25. kolovoza 2015. godine. Započevši svoj program u 8.20 sati, pjevač je zadivio poklonike svojom melodioznom izvedbom poklonstvenih pjesama posvećenih božanskoj majci i Bhagavānu, među kojima su se našle „Gaana Priye Amba Karunamayi – Suosjećajna božanska majka koja voli pjesme“ i „Antaranga Sai Anaatha Naatha Sai – Sai koji boravi u našoj nutrini, zaštitnik siromašnih“. Poslije podne su se okupljenima obratila dva govornika. Prvi govornik bio je gospodin Haridas. Govoreći na temu „Narayaneevam“, obrednog pjevanja koje je održano u dvorani Poornachandra, učeni je govornik primijetio kako Bhagavān Baba nije nitko drugi do sām Gospod Nārāyana, a Prasanthi Nilayam je pravi dom ljudi iz Kerale kamo oni dolaze da bi proslavili Onam. Drugi govornik bio je gospodin Govind Bharatham koji je isto tako govorio na temu „Narayaneevam“. Navodeći dijelove iz „Narayaneevama“, gospodin Bharatham je primijetio kako je to rasprava koja je poklonike poučila i znanju – *jñana* i predanosti – *bhakti*.

Po završetku govora slijedio je program poklonstvene glazbe uz izvedbi gospodina Vishnu Bhata i njegove pratnje. Započevši svoj koncert u 17.30 sati molitvom upućenom Gospodu Ganeši „Gaja Mukha Gaja Mukha Gananatha – Gospode Ganeša, učitelju nebeskih bića, koji imaš slonovsku surlu“, pjevač je cijeli prostor ispunio svetošću produhovljenom izvedbom poklonstvenih pjesama među kojima su se našle „Swagatam Krishna – Dobrodošao, Kršna“, „Charanam Sharanam Bhagavan – Pozdravljamo Lotosna stopala Gospoda“.

U jutarnjem programu održanom 26. kolovoza 2015. godine, Sai mladi iz Kerale, mladići i djevojke, ponudili su buket poklonstvenih pjesama pred Lotosna stopala Bhagavāna. Započevši svoju izvedbu u 8.20 sati dobro poznatom pjesmom iz Karnatake „Japata Japata Harinama Manuja“, pjevači su nakon toga otpjevali Mirin bhajan „Payoji Maine Ram Ratan Dhana Payo – Pronašao sam dragulj božanskog imena“. Nakon toga su zadivili okupljene poklonike odabranim poklonstvenim pjesmama na hindiju, malayamskom i tamilskom jeziku. U poslijepodnevnom dijelu programa okupljenima se najprije obratio gospodin Jyotilal, glavni tajnik u Vladi države Kerala. Govoreći o poruci Onam-a, uvaženi je govornik primijetio kako je glavno učenje Onam-a predavanje Bogu i uklanjanje ega, kao što nam je svojim primijerom pokazao vladar Bali. Nakon toga je slijedio koncert glazbe iz Karnatake u izvedbi gospođe Vaikom Vijayalakshmi i njezine pratnje. Započevši svoju izvedbu skladbom posvećenom Gospodu Ganeši „Pranamamyaham Sri Gowri Sutham – Ja se klanjam Parvatinom sinu“, pjevačica koja je slabovidna, ali božanski glazbeno nadarena, ispunila je cijeli prostor poklonstvenim žarom melodioznom izvedbom Thyagarajinih skladbi koje su slijedile nakon prve pjesme. Nakon toga, pjevala je bhajane, među kojima su se našli „Darshan Deejo Bhagavan – Podari nam daršan, Bhagavāne“, „Tripura Sundari Maa - Božanska majka je utjelovljenje sve ljepote“, „Koti Pranam Shata Koti Pranam – Desetke milijuna puta klanjamo se Saiju“. Program su nastavili studenti pjevanjem bhajana da bi završio izvođenjem aratija i podjelom prasadama svima okupljenima.

Vrhunski čista i božanski sveta predanost Rādhe izišla je na vidjelo kada su studenti, koji polaze Sri Sathya Sai Vidya Vihar iz Aluve, 27. kolovoza 2015. godine, izveli predstavu s plesnim točkama pod nazivom „Radha Bhakti“. Predstavu je napisao i skladao sâm Bhagavān Sri Sathya Sai Baba, a izvedba je započela u 17 sati i to sasvim prikladno: audio snimkom Bhagavānova govora.

Ono što je slijedilo nakon toga bio je zanimljiv prikaz Rādhine predanosti Kršni, čime je postavila najviši ideal koji bi cijelo čovječanstvo moglo usvojiti. Isprepletena zanimljivim stihovima i živopisnim plesovima, predstava je snažno prenijela poruku kako je istinska predanost Bogu kraljevski put za oslobođenje čovjeka. Odlična gluma studenata, lijepi kostimi i maska dali su svoj doprinos ljepoti predstave.

Radosni duh Onam-a ispunio je cijeli prostor ozračjem svečanosti i radosti u Prasanthi Nilayamu na dan proslave Onam-a, 28. kolovoza 2015. godine. Sai Kulwant dvorana, prostor u kojem se održavala proslava, bila je prekrasno urešena lijepim ukrasima u stilu Kerale dok su posebni šareni cvjetni ukrasi bili postavljeni na posljednje počivalište Bhagavāna. Ujutro, na dan proslave Onam-a, dobro poznata pjevačica glazbe iz Karnatake, gospođa Kumari Abhirami Ajay, dala je svoj doprinos radosti ove svete proslave održavši zadivljujući koncert vokalne glazbe. Započevši svoj program pjesmom molitve upućene Gospodu Ganeši, nadarena je pjevačica držala u stanju zanosa okupljene poklonike gotovo sat vremena prekrasnom izvedbom poklonstvenih pjesama među kojima su se našle „Shambho Mahadeva“, „Darshan Do Bhagavan – Podari nam daršan, Bhagavāne“, „Mandara Giridhara Madana Manohara – Gospod Kršna utjelovljenje je dražesnosti i ljepote“, „Om Namah Sivaya – Pozdravljamo Gospoda Šivu“. Orkestar udaraljkaša, sa Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, nakon toga je odsvirao nekoliko veselih skladbi, a slijedio je program bhajana. U skladu s tradicijom proslave Onam-a, poklonicima je, po završetku jutarnjeg dijela programa, ponuđen bogat izbor hrane u Južnoindijskoj kantini.

Poslijepodnevni dio programa započeo je poučnim govorom profesora N. R. Madhava Menona, rektora Guru Ghasidas središnjeg sveučilišta u Chhattisgarhu. Naglašavajući sklad u vidljivoj različitosti indijske kulture, učeni je govornik primijetio kako bi svaki Indijac trebao biti ponosan na ovu jedinstvenu kulturu koja se temelji na plemenitom idealu „Samastāh Lokāh Sukhino Bhavantu – Neka sva bića svih svjetova budu sretna“! Slijedila je podjela zlatnih medalja pobjednicima godišnjeg natjecanja u pisanju eseja i pjevanja bhajana – *bhajan mahotsava*. Pobjednici su bili Kumari Kasturi Shah iz Thiruvananthapurama na razini visoke škole, Kumari Anita Tajuddin iz okruga Palakkada na razini međukoledža i gospođica Sheetel M. C. iz Kozhikodea na razini koledža. Gotovo 25.000 studenata iz otprilike 11.000 obrazovnih ustanova u Kerali sudjelovalo je u

ovogodišnjem natjecanju. Nakon toga, prikazana je predstava pod nazivom „Navavidha Bhakti – Devet načina predanosti“ u izvedbi studenata koji polaze Sri Sathya Sai Vidyapeeth u Srisailamu. Predstava je prikazala devet načina predanosti a to su slušanje – *śravana*, pjevanje – *kīrtana*, promišljanje o Višnuu – *viśnusmarana*, služenje Gospodovim Lotosnim stopalima – *pādasevana*, štovanje – *vandana*, obredno bogoštovlje – *arcana*, njegovanje odnosa gospodar sluga – *dāsyā*, prijateljstvo – *sneha* i posvećivanje sebe Bogu – *ātmanivedana*, predstavljajući svaki od načina predanosti prizorom iz mitoloških tekstova. Po završetku predstave slijedila je snimka Bhagavānova božanskoga govora. U Svome govoru Bhagavān je naglasio kako bi čovjek svoj um trebao usredotočiti na Boga i slijediti put duhovnosti. Svih devet putova predanosti, kazao je Bhagavān, pomažu čovjeku kako bi nadzirao svoj um i usmjerio ga prema Bogu. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija.

13. OBLJETNICA RADIO SAIJA

Prigodom obilježavanja 13. obljetnice Radiosaija, Radiosai tim pripremio je 29. kolovoza 2015. godine prezentaciju: „90 godina Sathya Saija“, kao sastavni dio proslave Bhagavānova 90. rođendana. Prikazujući životnu priču Bhagavāna uz pomoć komentara, pjesama, video klipova Bhagavānovih govora i video snimki koje su oslikavale temu „Tko je Sai?“, članovi tima uspjeli su prenijeti duboku poruku Bhagavāna kako On nije ništa drugo već Vrhovno kozmičko biće koje je poprimilo ljudski oblik da bi uzdiglo i služilo čovječanstvu te pokazalo put služenja uz ljubav i suosjećanje prema čovjeku.

SRI KRISHNA JANMASHTAMI

Snažni poklonstveni žar obilježio je proslavu svete svečanosti Sri Kršna Janmashtami koja je održana u Prasanthi Nilayamu 5. rujna 2015. godine. Program je započeo u 8.20 sati svečanim tonovima Nadaswaram glazbe u izvedbi orkestra studenata pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje. Bujica poklonstvenih pjesama u izvedbi pjevača s Instituta slijedila je nakon toga, a među otpjevanim pjesmama našle su se „Vinati Karoon Mein – Ja se molim Gospodu“, „Namo Narayana - Pozdravljamo Gospoda Narayanu“, „Govinda Hare Krishna“.

U međuvremenu je povorka prekrasno urešenih krava, predvođena glazbenicima koji su izvodili Nadaswaram glazbu i studentima koji pjevaju Vede, ušla u Sai Kulwant dvoranu. U povorci su se isto tako našli i telići, golubovi i druge životinje. Nakon što su ih s ljubavlju nahranili, kravama je ponuđen arati da bi se povorka vratila u Sri Sathya Sai gokulam. Slijedio je prekrasan ples studenata koji polaze Sri Sathya Sai višu srednju školu.

Prikazivanje video snimke Bhagavānova govora održanog povodom Sri Krishna Janmashtamija obilježilo je kraj svečanosti. Pričajući o božanskim igrama – *līlā* Gospoda Kršne povezanih s pričom kada je podignuo planinu Govardhana na Svoj mali prst i stvaranju krava i teladi nakon što ih je odveo Gospod Brahma da bi provjerio Kršninu božanskost, Bhagavān je kazao kako su Kršnine božanske igre bile tajnovite i pune blaženstva. Kazao je kako svatko može promišljati o tim božanskim igrama i doživjeti blaženstvo. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Govinda Krishna Jai“.

10. OBLJETNICA SRI SATHYA SAI MOBILNE BOLNICE

Velika svečanost održana je u Prasanthi Nilayamu kako bi se proslavila 10. obljetnica Sri Sathya Sai mobilne bolnice koja je obavila neopisivo služenje doprijevši gotovo do pedeset tisuća seljana u 600 sela i pružila medicinsku pomoć tim seljanima na njihovom kućnom pragu tijekom posljednjih deset godina. Pored gotovo 300 liječnika, koji su obavljali služenje u pokretnoj bolnici, velik je broj uvaženih gostiju prisustvovao svečanosti, a među njima su bili dr. L. V. Subramanyam, posebni glavni tajnik za obrazovanje na području medicine i dr. Nalini Mohan, zastupnik AYUSH-a. Glavni gost svečanosti bio je dr. Kamineni Srinivas, ministar zdravstva, obrazovanja na području zdravstva i zaštite obitelji u državi Andhra Pradesh.

Tijekom svečanosti je dr. Narasimhan, ravnatelj pokretne bolnice, dao podroban izvještaj o nastanku i razvoju toga projekta služenja koji je pokrenuo sâm Bhagavān 30. ožujka 2006. godine. Objašnjavajući značajna obilježja ovog projekta služenja, dr. Narasimhan je naglasio potrebu redovitosti služenja i stalnost pristupa liječnika koji, kazao je, predstavljaju znak izvornosti ove mobilne bolnice. obraćajući se nakon njega, glavni gost, dr. Kamineni, pohvalio je rad koji

je obavljen u okviru mobilne bolnice i Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti kojeg je posjetio ranije tijekom prijepodnevnih sati. On je isto tako i predstavio knjigu o mobilnoj bolnici. Nakon toga prikazan je dokumentarni film koji je predstavio stvarno svakodnevno djelovanje mobilne bolnice u selima.

Program proslave 10. obljetnice mobilne bolnice, održane 6. rujna 2015. godine, započeo je u 8.20 sati govorima koje su održala tri uvažena govornika. Prvi je govornik bio dr. Choudhary Voleti, ravnatelj Sri Sathya Sai instituta za više medicinske znanosti. Podcrtavajući medicinsku perspektivu Bhagavānove misije služenja čovječanstvu, uvaženi je govornik naglasio važnost osiguravanja medicinske zaštite bolesnicima na sve tri razine – fizičkoj, mentalnoj i atmičkoj. Drugi je govornik, dr. Vinod Kumar Varma, ravnatelj Sri Sathya Sai opće bolnice u Prasanthi Nilayamu, naglasio snažnu ulogu ljubavi kao najdjelotvornijeg sastojka u skrbi za bolesnika. Posljednji govornik, dr. Ashwini Kumar, ispričao je neka dirljiva iskustva tijekom svoga služenja u selima i primijetio je kako je Grama Seva u stvari Rāma seva, kao što je učio Bhagavān Baba. Nakon toga su slušna pomagala podijeljena potrebitim osobama. Na kraju svečanosti je oko 300 liječnika mobilne bolnice dobilo priznanja i poklone.

SAI SANNIDHI DAN

Bivši Bhagavānovi studenti, koji rade u različitim odjelima ašrama i bolnice, proslavili su *Sai Sannidhi dan* - U Saijevoj blizini“ , 6. rujna 2015. godine, da bi izrazili svoju zahvalnost Bhagavānu na ljubavi i blagoslovima koje je On prosuo po njima tijekom njihovih studentskih dana i nakon njih. Naglašavajući svetu vezu ljubavi između Bhagavāna i Njegovih studenata, oni su prvo pričali o svojim iskustvima vezanim uz Bhagavānovu blizinu i milost u Kodaikanalu, a nakon toga su pričali o mnogim slučajevima koji su otkrili Njegovu božanskost i održali dragocjene lekcije koje su naučili uz Lotosna stopala Bhagavāna. Ti kratki govori bivših studenata bili su isprepleteni prekrasnim poklonstvenim pjesmama, a neke od njih bile su „Madhura Nee Gaanam – Tvoje je pjevanje ugodno“, „Hum Tere Hain Sai Hum Tere Hain – Mi smo Tvoji“.

MEMORIJALNO PREDAVANJE S. G. SUNDARASWAMYJA

Memorijalno predavanje S. G. Sundaraswamyja predstavlja godišnje pozvano predavanje na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje (SSSIHL)

uvedeno u čast pokojnog gospodina S. G. Sundaraswamyja – doajena u javnoj službi u Bengaluruu i gorljivog poklonika Bhagavāna Babe –predavanje je održao njegov sin, gospodin S. S. Naganand, član Sri Sathya Sai središnje zaklade. Prvo se predavanje održalo u kampusu Instituta u Prasanthi Nilayamu u subotu, 12. rujna 2015. godine.

Događanje je započelo u 15 sati pjevanjem Veda u izvedbi studenata. Dr. R. Sai Satish, izvanredni profesor na odjelu za kemiju pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje, izrazio je dobrodošlicu svima - glavnomu gostu, profesoru Seeramu Ramakrishni, ravnatelju Instituta, sucu M. N. Venkatachaliahu, prorektoru, profesoru K. B. R. Varmi članu, Sri Sathya Sai središnje zaklade, administrativnom osoblju, učiteljima i studentima Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje.

Profesor S. Siva Sankara Sai, dekan Fakulteta za prirodne znanosti pri Sri Sathya Sai institutu za više znanosti, predstavio je govornika, profesora Seerama Ramakrishnu, ravnatelja centra za nanovlakna i nanotehnologiju, pri Odjelu za strojarstvo i inženjerstvo pri Nacionalnom sveučilištu u Singapuru. Zahvaljujući na jedinstvenoj prilici da bude na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje, profesor Seeram je kazao da u svijetu postoji više od 20.000 sveučilišta i kako je on posjetio više od tisuću njih, ali nije naišao ni na jedno sveučilište na svijetu koje bi bilo slično ovomu. Kazao je kako svatko sebi u jednom trenutku postavlja pitanje: „Koja je svrha života?“ i, primijetio je, kako nam to pitanje pomaže da započnemo dodirivati granice duhovnog područja. Govoreći o temeljnim životnim potrebama kao što su hrana, odjeća, sklonište, zdravlje i sreća, primijetio je kako je inovacija jedini put kako udovoljiti tim potrebama. Kazao je kako tisućama godina, dok je dolazilo do brojnih inovacija, nijedna nije imala dublji utjecaj na ljudsko društvo kao što to imaju inovacije na području nanotehnologije u 21. stoljeću.

Nakon toga je ukratko objasnio koncept nanoznanosti koristeći primjer čvrstoće papira i naglasio njezino značenje objašnjavajući promjenu u svojstvima materije i materijala od makro do mikro razine, koristeći primjer zlata i promjene u njegovoj boji ovisno o njegovoj debljini. Kazao je kako su nanotehnologija i njezina primjena bili jako važni u raznim područjima regenerativne medicine, inženjerstva tkiva, zdravlja, hrane, tekstilne industrije, automobila, energije, okoliša, dijagnostike, terapije i mnogih drugih primjena na području industrije.

GANESH CHATURTHI

Svečanost i svetost obilježili su proslavu Ganesh Chaturthi u Prasanthi Nilayamu. Ujutro na dan proslave, 17. rujna 2015. godine, studenti koji polaze Sri Sathya Sai institut za više znanosti, izveli su program poklonstvene glazbe nudeći ga Gospodu Ganeši. Pored štoti i plesne točke posvećene Gospodu Ganeši, studenti su izveli i poklonstvene pjesme koje su dopirale do dubine duše, među kojima su bile „Siddhi Vinayaka Jai Gananatha – Gospod Gananatha podaruje uspjeh“, 'Ekadanta Jagannath – Gospod univerzuma koji ima jednu kljovu“, „Jai Deva, Gananth – Pozdravljamo Gospoda Gananatha“. Slijedio je program pjevanja bhajana koji se isto tako sastojao od bhajana posvećenih Ganeši; vodili su ih studenti, a u zboru su ih pratili poklonici okupljeni u Sai Kulwant dvorani, s dubokom predanošću. Jutarnji program završio je podjelom prasadama i izvođenjem aratija.

Poslijepodnevni dio programa započeo je govorom o slavi Gospoda Ganeše koji je održao gospodin Anil Kumar. Gospod Ganeša, kazao je učeni govornik, poznat je kao onaj tko otklanja sve prepreke. Navodeći tri glavne prepreke čovjeka, a to su neznanje, siromaštvo i patnja, ispričao je nekoliko primjera kako je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba, Sai Ganeša iz Puttaparthija, otklonio prepreke poklonika i unio sreću u njihov život. Prije toga, u svojem uvodnom obraćanju, gospodin G. S. R. C.V. Prasada Rao, tajnik Sri Sathya Sai središnje zaklade, spomenuo je misionarski zanos s kojim gospodin Anil Kumar širi božansku poruku Bhagavāna u Indiji i u prekomorskim zemljama.

Prikaz video snimke Bhagavānova govora održanog prigodom Ganesh Chaturthi bila je sljedeća točka programa. Bhagavān je kazao kako je Ganeša onaj koji otklanja prepreke i podaruje znanje i mudrost. Čovjek bi trebao razviti inteligenciju poput Ganeše i slijediti put predanosti, dodao je. „Ako želite postati Saijev poklonik, volite sve i služite svima“, kazao je Bhagavān na kraju. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“. Program je završio izvođenjem aratija i podjelom prasadama svima okupljenima.

Iskazivanje štovanja kipovima Gospoda izloženih u školama, koledžima, odjelima u ašramu i bolnicama započelo je po završetku programa u Sai Kulwant

dvorani i to na mjestima gdje se kipovi nalaze. Nakon što je završilo iskazivanje štovanja kipovima 17. i 18. rujna 2015. godine, skupine studenata i poklonika donijele su kipove u Sai Kulwant dvoranu 19. rujna 2015. godine za obred uranjanja – *nimajjan*. Kada je započelo pjevanje Veda u 16 sati, kipovi predvođeni skupinama studenata pjevača Veda i bhajana i poklonika, počeli su stizati u dvoranu u veličanstvenim kočijama i baldahinima. Sveukupno su se u dvorani poredala 22 prekrasna vozila što je predstavljalo veličanstven prizor. Najljepša vozila predstavljala su velikog slona, brod, kameru, svjetionik i velik broj prekrasnih hramova. Nakon što su ta vozila bila lijepo raspoređena u dvorani, skupine studenata i poklonika prošle su oko dvorane za bhajane i pjevale vedske mantre i bhajane.

Nakon toga su slijedili svečani plesovi u izvedbi polaznika Sri Sathya Sai osnovne i više srednje škole. Svećenik iz mandira izveo je arati pred svim kipovima što je obilježilo trenutak odlaska na uranjanje. Nakon što su zatraženi Bhagavānovi blagoslovi, kipovi su odvezeni iz dvorane da bi bili uronjeni. Slijedio je kratak program bhajana. Program je završio izvođenjem aratija u 18.00 sati nakon što je svima podijeljen prasadam.

Iz naših arhiva

BHĀRATA JE ZEMLJA KOJU BOG VOLI

VAŠA DJELOVANJA UKAZUJU NA VAŠ KARAKTER

Svatko od vas trebao bi se osjećati ponosnim što se rodio u ovoj svetoj zemlji, odavna poznatoj i slavnoj kao zamlja božanskog sjedinjenja – *yoga*, nesebičnog žrtvovanja, odricanja– *tyāga* i posvećenog djelovanja – *karma* usmjerenog na Boga. Vi ste djeca majke Veda, ona vas voli tako snažno da vas je pozvala ovamo da biste svjedočili velikom vedskom obredu – *yajña*.

Vede uzdižu čovjeka na božansku razinu

Bhārata je zemlja koju Bog voli jer se On ovdje često utjelovio, pojavio kao avatar i čak se i sada kreće ovom zemljom, provodeći Svoju misiju obnavljanja ispravnosti – *dharmā* ljudima koji ju zanemaruju. Ovaj vedski obred žrtvovanja – *yajña* samo je jedan od dijelova u tom velikom zadatku.

Velika je šteta što se Bhārata, koja je zaslužila tako uvaženo mjesto i postala dobro poznata na duhovnom području, danas nalazi u mukama koje je prouzročio vražji ples opakih i zlih, u pozadini neistine, nepravde, mržnje i sukoba. Zemlja je uronila u tjeskobu i strah. Zato, na ovoj raskrsnici, potrebno je upaliti svjetiljku ljubavi i nade kako bi se usadila odvažnost i povjerenje, kako bi poslužila i kao uputa i kao primjer.

Vede predstavljaju sām korijen kulture Bhārata. Zato je prirođena dužnost svakoga sina Indije da provodi štovanja i obrede, zabrane i upute koje su postavljene u Vedama. Mnogi su razvili naviku postavljanja pitanja o tome koji je smisao tih uputa i što je moguće postići zahvaljujući njima. Dakle, dopustite mi da im kažem da jedna jedina stvar koju Vede imaju u vidu jest učiniti čovjeka božanskim i to putem niza duhovnih vježbi. One vode čovjeka od razine životinje, na kojoj on vjeruje da je samo tijelo koje trpi glad, žeđ i želje raznih vrsta, do stanja čovječnosti na kojem on prepoznaje da je puno više od životinje, da bi ga kasnije Vede uvjerile da upotrijebi svoju inteligenciju i sposobnost razlučivanja kako bi pročistio svoje strasti i osjećaje, do božanske razine na kojoj se nalazi u stalnom blaženstvu.

Vede razrađuju primarnu znanost duha – *sanātana śāstra*. Dobro razumijevanje te znanosti i njezina primjena predstavlja dužnost svakog čovjeka koju duguje samomu sebi. Ta znanost dovodi do uklanjanja neznanja, stjecanja znanja, ali ne znanja o materijalnim, svjetovnim stvarima koje se mijenjaju i bivaju potisnute svakih nekoliko godina! Podaruje tražitelju znanje koje je ključ za cijelu skalu znanja. Ako se zna to znanje, tada i sve ostalo postaje znano.

Žrtveni obred – *yajña* za dobrobit čovječanstva

Dolaskom na ovaj žrtveni obred – *yajña* koji mi ovdje izvodimo, primijetite da, kada se budu prinosili posvećeni prinosi u žrtvenu vatru, učenjaci –

pāndita izgovaraju riječ „*svāhā*“, svaki puta kada dodaju prinos. Razlog zašto je tu riječ potrebno izgovarati je, u skladu s njima, da se omogući prinosu da bude u potpunosti sažet i izgoren u vatri. Sâma je priroda vatre da se u njoj izgori i zato nema potrebe da se zaziva vatru na taj način, nema razloga objavljivati da je vatru potrebno moliti da to bude i da se tako ponaša. Ona se izgovara da bi se pozvali energija i sjaj, koji su skriveni u vatri, da potaknu božanski sjaj – *teja* koji omogućuje vatri da blista i pročišćuje. Božanstvo, koje je nadležno, poziva se da prenese ponudu do određenog boga, kojemu je posvećena, izgovaranjem Indraya svāhām, Keśavaya svāhām, Rudraya svāhām, Varunaya svāhām i tako dalje. Indra, Keśava, Rudra i Varuna primit će priloge putem Agnija, božanstva koje upravlja vatrom, samo kada ga se prizove i uzdigne riječju „*svāhā*“.

Postoji još jedno objašnjenje za koje smatram da bih vam ga sada trebao dati. Veda je bezbroj – Vede su beskrajne – *ananta vai veda*, kaže se. Sada se može pojaviti sumnja zašto su bezbrojne Vede potrebne da bi se utro put duhovog napretka. Uzmimo jedan primjer. Da bi dijete naučilo značenje pojedine riječi, roditelj ili učitelj vrlo često koristi cijeli niz riječi. Objašnjenje znači obrazlaganje, ponavljanje, ponovno naglašavanje. Da bi se čovjeku prosječne inteligencije ili nikakve inteligencije objasnilo, postalo je potrebno imati cijeli niz suplementarnih i komplementarnih tekstova i spisa, a budući da je njihov broj izuzetno velik, postali su poznati kao beskrajni – *ananta*. Cilj svake Vede, bez obzira na to kako velik njihov broj bio, koliko je različitih pristupa njima, jest isti: povesti čovjeka od razine životinje kroz razinu čovječnosti do visina božanskog sebeostvarenja.

Iz univerzalnog apsoluta manifestirao se Brahman, kozmičko načelo. Od Brahmana je potekla uređena aktivnost – *karma* temeljena na vedskim objavama; tom vrstom djelovanja - *karma* bogovi su oduševljeni i oni prosipaju kišu, upravljajući boga kiše Parjanya da blagoslovi svijet i njegove ljude jer, kada pada kiša, tada će usjevi rasti i bit će dovoljno hrane; čovjek hranom stječe zdravlje, snagu i vitalnost; kao posljedica te vitalnosti čovjek se razmnožava i reproducira. To je ciklus, u skladu s Vedama – djelovanje – *karma*, kiša, usjevi, hrana, plodnost. Složeni obredi – *kratu* ove vrste izvode se da bi se potaklo pravovremeno padanje kiše, izmjena godišnjih doba te mir i napredak za cijeli svijet.

To je aktivnost koja objavljuje jesu li pojedinac ili društvo dobri ili loši. Toplomjer mjeri temperaturu tijela i pokazuje je li tijelo zdravo ili bolesno.

Djelovanje – *karma* pokazatelj je unutarnjeg karaktera. Promatranjem nečijeg djelovanja, njegovih motiva, njihovih posljedica i razine nečijeg uključivanja, moguće je odrediti nekoga kao životinju – *paśu* ili Gospoda pojedinačnih duša – *paśupati*, odnosno božanskog, sâmoga Boga.

Molite intenzivno, s vjerom

Obred – *kratu* isto je tako i djelovanje – *karma*, iako je vedsko djelovanje posvećeno za ostvarenje dobrobiti svijeta. Cjelokupno djelovanje koje je provedeno kako bi se osigurala dobrobit drugih, bez ikakve težnje za osobnom koristi, dobro je djelovanje koje će bogovi prihvatiti kao obred. Loše posljedice koje će vas sasvim sigurno snaći kada provodite pogrešna djelovanja, moguće je promijeniti ako se uključite u korisna djelovanja i na taj način steknete zasluge.

Sada ne nailazimo na pokušaje da se loše djelovanje zamijeni dobrim i zbog toga zemlja velikom brzinom srlja u propast. Kako se zemlja može uzdignuti? Zemlja nije samo komadić na zemljopisnoj karti ili dijelić kugle zemaljske. To su muškaraci, žene i djeca zajednički povezani tradicijom i određenim zajedničkim načinom života i mišljenja koje im je preneseno kao vrijedno i dragocjeno, kroz generacije domoljuba i vođa duhovnog života.

Obred – *yajña* znači, kao što vam je poznato, žrtvovanje, odricanje – *tyāga*. Obred koji se ovdje svečano izvodi nema neku posebnu individualnu želju da joj se udovolji. Cilj je da se osigura napredak i mir, ne nekog određenog pojedinca, ne neke regije, zajednice ili zemlje, već cjelokupnog čovječanstva.

Ova m, bred izveden je za dobrobit cijelologa svijeta – *loka kalyāna*. Vi biste trebali stopiti svoju dobrobit s dobrobiti svijeta. Kako vi možete biti sretni dok vaš susjed pati? Zato vas pozivam da odustanete od molitvi za vaše osobno napredovanje i molite za mir, napredak i sreću cjelokupnog čovječanstva, neovisno o zemlji ili boji kože. Molite intenzivno, s vjerom. Tada će vam biti podarena milost. Kada je srce uronjeno u ljubav, ono ne može biti okaljano egoizmom ili lošim posljedicama. Isto kao što težite za fizičkim zdravljem, koje predstavlja zdravlje dijelova vašega tijela, trebali biste težiti za zdravljem čovječanstva, koje predstavlja mir i radost za sve njegove dijelove, za sve narode. Ako uronite u taj širi pogled, počet ćete osjećati sve manje i manje vaše osobne nevolje i brige,

brinući se sve više i više za nevolje drugih. To predstavlja početno nuđenje sebe u velikom obredu – *yajña* koji se naziva život.

- **Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom proslave Dasare**

AVANTURA U KODAIKANALU

John Behner

Svami bi, isto tako, s vremena na vrijeme, davao zanimljive komentare kao što je to učinio jedne večeri. On nam je kazao: „Shirdi Baba je pribavljao hranu, Sathya Sai je kuhar te hrane dok će Prema Sai biti onaj koji će hranu posluživati.“ Mi smo svi dobili poruku.

Bilo je to 1989. godine kada je Bhagavān Baba otišao u Kodaikanal gdje će provesti šest tjedana. To je bilo prilično neobično, jer bi On obično tamo boravio samo dva do tri tjedna. Međutim, ove je godine bilo odlučeno da se izvorna dvorana za bhajane, koja je izgrađena neposredno uz Svamijevu rezidenciju, proširi jer se pokazala premalenom za velik broj poklonika koji su dolazili na Njegov daršan. Najbolji način da se proširi dvorana bio je da se iskopa zemlja iza dvorane gdje je bio početak brežuljaka i gdje je počinjao uspon.

Kopajte dublje

Poslije jutarnjeg daršana, svi sposobni muškarci, a isto tako i velik broj žena pridružili su se u kopanju podnožja brda i dodavanju košara s iskopanom zemljom od jednog poklonika do drugog da bi se zemljom ispunio prostor na kojem će se kasnije isto tako proširiti prostor za održavanje daršana. Naš voljeni Bhagavān dolazio bi svako jutro da bi nadgledao radove i tada bi Svojim rukama svima nama podijelio hladne mliječne napitke upakirane u tetrapak. No, najbolji je dio bio kada bi postavljao pitanja ili davao napomene. Jednoga me je dana upitao: „Koliko stopa?“ Ja sam kopao brdo i u mojoj nedužnosti, pomislio sam da On želi znati koliko smo stopa uspjeli iskopati od postojećeg zida dvorane za bhajane. Rekao sam Svamiju: „Samo da uzmem metar“, no bez ikakvog daljeg komentara On je krenuo dalje. Kasnije, kada sam uspoređivao svoje zabilješke s prijateljem, on mi je kazao kako mi je Svami rekao „kopaj dublje“. Tek tada sam shvatio kako je

Svami govorio o duhovnom napredovanju, a ne o građevinskim radovima koji su se izvodili. U mojem slučaju „koliko stopa“ odnosilo se na vezanost za obitelj, a moj je prijatelj dobio savjet vezan uz introspekciju.

Kršnina priča i dragocjena materijalizacija

Navečer, nakon što bi završio daršan, ja sam bio blagoslovljen jer sam mogao otići u Svamijev dnevni boravak na okupljanje sa studentima. Tu bi Svami tražio od studenata da govore, a onda bi On sâm nastavio govoriti o životu Kršne, pričajući priču koju bi samo onaj tko je tamo bio mogao ispričati. Svake bismo večeri nestrpljivo slušali tu priču, a Svami bi ju završio materijalizacijom. Jedne je večeri materijalizirao Kamsin prsten koji se naziva Vijaya Bhushana. Taj je prsten Kamsi dao njegov tast, Jarasandha, da bi osvojio još više zemalja i koji je Kamsu učinio nepobjedivim tako dugo dok je nosio prsten. Svami je dopustio da prsten kruži među nama, a bio je to jako velik prsten, prevelik i za moj palac. Imao je zeleni kamen s jako dubokom plavom bojom u sredini. Tada je Svami puhnuo u prsten i on se vratio na mjesto na kojem se nalazi.

Jedne druge večeri Svami je materijalizirao poklon koji je Sathyabhama dobila za svoje vjenčanje s Kršnom, a bio je to zlatni labud čije je tijelo činilo malu košaricu. Na vratu labuda cijelom njegovom dužinom nalazili su se dijamanti, bio je to rad koji bi svakog majstora draguljara učinio ponosnim. Svami je labuda položio na stol koji je nalazio pored Njegova stolca, ali nije učinio pokret kojim bi nestao. Sljedećeg smo dana pitali studente što se dogodilo s labudom. Oni su kazali da ga je Svami ponio u Svoju sobu, a iz nje tko zna kamo je dalje otišao.

Svami bi isto tako davao zanimljive napomene, s vremena na vrijeme, kao što je to učinio jedne večeri. Kazao nam je: „Shirdi Baba je pribavljao hranu, Sathya Sai je kuhar te hrane dok će Prema Sai biti onaj koji će hranu posluživati.“ Svi smo dobili poruku.

Kada se šest tjedana koje smo proveli kopajući zemlju približilo kraju, našim smo se vozilima pridružili Svamiju da bismo Ga slijedili na putu u Ooty. Usput smo prošli kroz Combaitore koji je dugo vremena bio pogođen sušom, no kada se Svamijev automobil približio, nebo se otvorilo i spustila se kiša kao odgovor na Gospodovu prisutnost. Mi se molimo da bi svi naši čitatelji osjetili pljusak Njegove milosti tijekom proslave 90. rođendana.

- **John Behner iz El Salvadora predsjednik je Zone 2 Sathya Sai međunarodne organizacije**

JEDAN DAN U DRUŠTVU S TIMOM SAI MOBILNE BOLNICE

Dr. Sailaja Kamaraju

Misija Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe i njegovi neumorni naponi za podizanje obrazovnih i zdravstvenih standarda siromašnih ostavili je snažan trag u Indiji i inozemstvu. On je sâm posvećivao posebnu pažnju nastavnom planu i programu i oblikovanju obrazovnih i zdravstvenih ustanova, a kao posljedica toga nastao je Njegov veličanstven program zdravstvene zaštite u okviru kojeg se pružaju usluge najsiromašnjijima od siromašnih, bez naknade. Bhagavān Baba utemeljitelj je Opće bolnice u Prasanthi Nilayamu i Superspecijalističke bolnice koje pružaju tercijarnu i subspecijalističku zdravstvenu zaštitu za lokalne seljane. Usprkos velikom uspjehu ovih bolnica, Njegova snažna težnja za uključivanjem zajednice i pristup do nje nastavio se kako bi se omogućio pristup onima koji se suočavaju s jezičnim, financijskim i prijevoznim poteškoćama. Kao ishod toga, projekt Sri Sathya Sai mobilnih bolnica ostvaren je prije deset godina.

Liječnici u mobilnim bolnicama i bolničko osoblje intenzivno su radili tijekom posljednjih deset godina. Oni su u Prasanthi Nilayamu u rujnu 2015. godine proslavili desetu obljetnicu mobilne bolnice. U vezi s time sasvim je primjereno dati prikaz izuzetnog posla i služenja koje je bilo provedeno u ruralnim zajednicama bez ikakvih troškova za stanovništvo tijekom svih tih godina. Zaustavimo se na trenutak kako bismo razumjeli Svamijevu nama nedokučivu Volju kada je za projekt mobilne zdravstvene zaštite odabrao tim pod vodstvom dr. Narasimhana. Dr. Narasimhan, nakon što je završio poslijediplomsko obrazovanje na području opće medicine u prilično ranoj životnoj dobi, uskoro je postao prilično zaposlen liječnik s privatnom praksom. Nakon što je nekoliko godina obavljao svoju privatnu praksu, došao je poziv od Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe kojim je tražio od dr. Narasimhana da se pridruži kao voditelj projekta mobilne bolnice. Prihvaćajući to kao najvišu zapovijed, on je napustio svoju privatnu praksu i

započeo je raditi dan i noć na uvođenju projekta mobilne bolnice. Ubrzo nakon toga stvoren je i tim suradnika koji se sastojao od liječnika i medicinskog osoblja s potpunim razumijevanjem koncepta i filozofije ovog koncepta mobilne bolnice. Nakon brojnih sastanaka posvećenih planiranju, postalo je očito kako su lokalne škole u selima savršena platforma za obuku na području zaštite zdravlja i održavanje medicinskih kampova s lakim pristupom ruralnim zajednicama u okrugu Anantapur u državi Andhra Pradesh, koje je označeno kao područje s ekstremnim sušama i na kojemu vlada glad.

Nakon što su dovršene formalnosti vezane uz lokalnu upravu, ruralna su područja širom otvorila svoja vrata da bi dočekala mobilne bolnice na područjima gdje postoji nasušna potreba za medicinskim uslugama. Iako je na samom početku, prije deset godina, pokrenut kao mala pokretna medicinska jedinica, danas nudi 10 – 15 medicinskih specijalizacija koje se obavljaju rutinski. Trebali bismo biti svjesni ovog opsežnog posla koji se obavlja tijekom dvanaest dana svakoga mjeseca. Ti su dani podijeljeni među tri skupine liječnika koji služe po četiri dana u kampu. Dan započinje u Južnoj kantini u Prasanthi Nilayamu gdje se svi liječnici i medicinsko osoblje okupljaju i ulaze u mobilno vozilo da bi došli do sela, pjevajući bhajane. Po dolasku postoji skupina koja izgovara *vibhuti* i *śantī mantru* pripremajući sve za naporan dan. Prije toga, rano izjutra, u 6.30 sati, počinje obuka o zdravlju na mjestu održavanja kampa. Možete li samo zamisliti kako dr. Narasimhan dolazi na mjesto održavanja kampa u 6.30 sati da bi poučio seljane u vezi provođenja zdravstvene zaštite i preventivne zaštite, a tamo se okuplja oko 200 do 300 seljana da bi ga poslušalo? Medicinski se kamp održava u središnje lociranom selu u kojem se okupljaju seljani iz 30 – 40 okolnih sela. Takav način rada sada pokriva oko 600 sela u području Rayalaseema u državi Andhra Pradesh.

Višestruko stručni pregledi nude se u kampu gdje svaki liječnik dnevno pregleda 60 – 90 bolesnika, tako da se tijekom prosječnog kampa pregleda od 600 do 1200 bolesnika. Liječnici međusobno razgovaraju o pojedinim slučajevima i upućuju na druge specijalističke preglede koje je moguće obaviti u kampu u multidisciplinarnom pristupu. Opća medicina, opća kirurgija, pulmologija, kardiologija, ginekologija, pedijatrija, ortopedija, stomatologija, neurologija i psihička skrb nude se u kampu. Mogućnost multispecijalističkog pristupa i to u okviru mobilne bolnice, nadilazi područje zamišljanja i poimanja. Rentgenski snimci, ultrazvuk i oko 15 vrsta krvnih slika nudi se u okviru mobilnog vozila, tako

da se rezultati dobivaju u roku od 20 – 30 minuta što stvarno predstavlja rekordno vrijeme. Ostali postupci, koji uključuju kirurške biopsije i manje operativne zahvate, isto se tako obavljaju na licu mjesta. U slučaju bilo kakve potrebe za dodatnim pretragama, bolesnici se upućuju ili u Sri Sathya Sai superspecijalističku bolnicu ili na druga odgovarajuća mjesta s kojima se surađuje širom države.

Pored toga, neizmijenjen tim osoblja među kojima su bolničarke, ljekarnici i laboratorijski tehničari, pomoćnici bolesnicima kao što su sevaci i zdravstveni radnici u zajednici, održavaju ovaj projekt naizgled lakim. Svamijev veliki plan i Njegova nezmjerna ljubav na jednostavan se način izrazila jednostavnim i ukusnim ručkom koji stiže iz Južnoindijske kantine iz Prasanthi Nilayama i koji se poslužuje na mjestu održavanja kampa, cijelom timu. Mnogi su liječnici s velikim žarom radili tijekom posljednjih godina. Projekt, jednostavno, ne bi uspio samo zbog primijenjenih metoda i njihovog provođenja ako se ne bi doprlo do duše bolesnika. Topla dobrodošlica, ljubazna riječ i veliki osmijeh liječnika i bolničkog osoblja održavaju projekt mobilne bolnice energetski snažnim.

Nakon što je Svami napustio svoje fizičko tijelo, postoji velika potreba da se mi poklonici udružimo i ujedinito da bismo zajednički mogli djelovati na ispunjenju Njegove božanske misije. Dođite! Udružimo naše ruke u zajedništvu da bismo dokazali da je „Služenje čovjeku služenje Bogu“.

Izražavam svoje zadovoljstvo zahvalnosti i zahvaljujem Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi za cjelokupnu inicijativu koju je poduzeo i na velikoj potpori, a najviše od svega za Njegove stalne blagoslove svakoga tko je povezan s ovim izuzetnim mjesečnim programom koji se redovito provodi. Ja ovu priliku smatram povlasticom jer, pružena mi je prilika da se pridružim medicinskom timu tijekom ovog moga kratkoga posjeta. Upućujem molitve Bhagavānu da me blagoslovi s još mnogim povlasticama ovakve prirode u godinama koje dolaze. Oni koji su zainteresirani mogu se povezati s ovim božanskim programom i zaslužiti Bhagavānove blagoslove.

-dr. Sailaja Kamaraju izvanredni je profesor na Službi za medicinu, Odjel za hematologiju-onkologiju, Medicinski koledž u Wisconsinu, Milwaukee (Wyoming), Sjedinjene Američke Države

PROSLAVE BHAGAVĀNOVA 90. ROĐENDANA

Hodočašće poklonika iz indijskih država

Kao sastavni dio proslave 90. rođendana Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, Sri Sathya Sai seva organizacija iz raznih indijskih država organizirala je hodočašće poklonika iz svojih zemalja i priredila odlične glazbene i kulturne programe u Prasanthi Nilayamu.

Andhra Pradesh: Više od 4500 poklonika, među kojima je bilo oko 2600 djece koja polaze balvikas program, iz države Andhra Pradesh i Telangana, stiglo je na šestodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam i izvelo glazbene i kulturne programe kao sastavni dio proslave 90. rođendana Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe.

Ujutro, 30. kolovoza 2015. godine, skupina djece koja polaze balvikas program, izvela je program poklonstvenih pjesama među kojima su se našle „Jai Jai Ram Sai Ram“, „Narayana Narayana“, „Hare Rama Hare Krishna Hare Sai Hare Hare“ da bi svoju izvedbu završili pjesmom na teluškom „Rama Kodanda Rama“. Po završetku njihova programa slijedio je program bhajana koje su isto tako vodila djeca koja polaze balvikas program. U poslijepodnevnom dijelu programa, koji je održan 30. kolovoza 2015. godine, prvo je gospodin A. Ranga Rao, ravnatelj Sri Sathya Sai zaklade, govorio o Sathya Sai školama u državi Andhra Pradesh i Telangana. Govoreći o tomu kako je Bhagavān uvijek prenosio Svoju ljubav na studente i provodio vrijeme s njima da bi ih vodio, uvaženi je govornik elaborirao kako su, zahvaljujući Bhagavānovoj milosti, studenti koji polaze Sathya Sai škole u državi Andhra Pradesh i Telangana, postizali velike uspjehe ne samo u akademskoj naobrazbi, već su se isto tako razvijali u uzorne buduće građane Indije. Nakon toga su studenti, koji polaze Sathya Sai škole u te dvije države, izveli predstavu s plesnim točkama pod nazivom „Sri Rama Bhakti Samrajyam – Kraljevstvo predanosti Rāmi“ oslikavajući bogatu životnu priču sveca Thyagaraje. Predstava je prikazala kako je taj legendarni svetac i skladatelj te pionir glazbe iz Karnatake pretočio svjetovna bogatstva, suočio se s izazovima i nevoljama koje je prouzročio njegov brat koji je bio zaokupljen novcem i na kraju je Thyagaraja zaslužio milost i izravno viđenje Rāme, jedini cilj ljudskoga života.

Isprepletana odabranim skladbama Thyagaraje i živopisnim plesovima u izvedbi djece, predstava je snažno prenijela poruku kako je jednousmjerena predanost Gospodu kraljevski put da se dođe do Njega.

Jutarnji dio programa, koji je održan 31. kolovoza 2015. godine, započeo je kratkim obraćanjem gospođe Kumari Y. Padmaja, koja obavlja dužnost zajedničkog voditelja balvikas programa za države Andhra Pradesh i Telangana, u kojem je govorila o napretku i rastu balvikas pokreta u te dvije zemlje naglašavajući njegov nepobitan utjecaj na oblikovanje života djece. Nakon toga je slijedila velika povorka djece koja polaze balvikas program, u okviru koje je više od 300 djece koja polaze balvikas program i njihovih učitelja ušlo u Sai Kulwant dvoranu zajednički pjevajući pjesme posvećene ljudskim vrijednostima. Povorka je predstavila Bhagavānova učenja na temu jedinstva svih vjera, zaštite prirode i ljubavi prema majci i domovini te prikazala duhovna središta misije Sathya Saija, velikih svetaca Indije, svete tekstove iz svijeta, utjelovljenja – *avatāra* Boga i slično. Kako se povorka kretala u Sai Kulwant dvorani pjevajući pjesme o ljudskim vrijednostima, djeca, koja polaze balvikas program, mahala su balvikas zastavicama.

Poslijepodnevni dio programa započeo je kratkim govorima dvoje djece koja polaze balvikas program, koja su oslikala život, učenja i misiju Bhagavāna i pozvali sve da svoj život pretvore u Bhagavānovu misiju slijedeći put ljubavi koja sve pobjeđuje i put suosjećanja koje nam je On Svojim primjerom pokazao. Nakon tih govora skupina djece koja polaze balvikas program, izvela je čarobni Kolatam ples. Izvedeći ritmičke pokrete u skladu s tonovima lijepih stihova i zadivljujuće glazbe, učenici su izveli brojne prekrasne formacije na zadovoljstvo gledatelja. Slijedilo je prekrasno zajedničko pjevanje u Sai Kulwant dvorani u kojem je sudjelovalo svih 2600 djece koja polaze balvikas program, a pridružili su im se i njihovi učitelji. Započevši pjesmom „Sri Ganesha Sivuni Kumara – Ganeša, Śivin sine“, studenti su cijeli prostor ispunili duhovnim vibracijama pjevajući poklonstvene pjesme među kojima su se našle „Tu Pyar Ka Sagar Hai – Ti si ocean ljubavi“, „Narayana Mantram Sriman Narayana Mantram“ da bi završili dobro poznatom pjesmom „Sai Matha Biddalam Andaram – Svi su djeca majke Sai“. Ono što je slijedilo bio je veličanstveni glazbeni nastup djece koja polaze balvikas program koji je zadivio sve okupljene. Neke od skladbi koje su odsvirali nadareni glazbenici bile su: „Madhura Mohana Ghanashyama Sundara Sai“,

„Brahmamokkate – Bog je Jedan“, nakon čega je slijedio splet bhajana. Svoj prekrasan nastup završili su prekrasnom izvedbom bhajana „Govinda Krishna Jai“.

Dana 1. rujna 2015. godine sve programe, uključujući jutarnje i poslijepodnevno pjevanje Veda i bhajana, predvodilo je krilo žena Sri Sathya Sai seva organizacije država Andhra Pradesh i Telangana. Nakon pjevanja Veda ujutro, pjevačice iz dviju država izvele su produhovljeni program poklonstvenih pjesama pod nazivom „Sri Sathya Sai Sudha Madhuri – Slatkoća Saija je poput nektara“. Program je obilježilo i predstavljanje vozila mobilne bolnice koje će se koristiti za dobrobit stanovnika okruga Chitoor u državi Andhra Pradesh. To je već 11. mobilna bolnica iz te dvije države koja čini sastavni dio medicinskih aktivnosti. Stariji dužnosnici iz Prasanthi Nilayama svojom su prisutnošću uveličali svečanost. Poslijepodnevni dio programa započeo je predavanjem koje je održala dr. D. S. D. Shyamala, bivša polaznica kampusa u Anantapur, koja sada obavlja dužnost koordinatorice Odgojnog krila u okrugu Istični Godavari u državi Andhra Pradesh. Govoreći o rastu balvikas projekta, nagarasankīrtana, satovima učenja pjevanja bhajana, inicijativom za strukovno obrazovanje, itd., dr. Shyamala je dala stručan prikaz aktivnosti služenja koje se provode u okviru Krila žena Sai organizacije dviju država. Zadivljujući recital na veeni u izvedbi poznate izvođačice klasične glazbe iz Karnatake, dr. R. Madhuri Devi, slijedio je nakon održanoga govora. Započevši koncert skladbom „Mahaganapatim“ posvećenoj Gospodu Ganeši, ona je nakon toga odsvirala prvi bhajan kojeg je otpjevao Bhagavān „Manasa Bhajare Guru Charanam“ da bi nastavila bhajanom „Om Namah Sivaya Namah Om“, *fusion* glazbom i klasičnim skladbama iz Karnatake. Dr. Madhuri Devi i glazbenici u njezinoj pratnji su, po završetku koncerta, dobili poklone.

Dana 2. rujna 2015. godine sve programe, uključujući jutarnje i poslijepodnevno pjevanje Veda i bhajana, predvodili su poklonici iz okruga Visakhapatnam u državi Andhra Pradesh. Oni su isto tako izveli prekrasan program poklonstvenih pjesama u jutarnjem dijelu programa pod nazivom „Sri Sathya Sai Sangeeta Sudha“. Započevši svoju izvedbu pjesmom na hindiju „Aaje Hain Tere Der Pe Pujari – Tvoji su štovatelji došli na Tvoja vrata“, pjevači su nakon toga otpjevali „Enta Madhuram Sri Rama Smaranam – Kako je slatko pjevanje Rāminog imena“ i još jednu prekrasnu pjesmu posvećenu Bhagavānu Babi. Ljubav prema domovini predstavljala je središnju temu kada su Sai mladi iz Visakhapatnama izveli glazbenu predstavu s plesnim točkama „Sai Padham Lo

Nava Bharatam – Nova Indija na Saijev način“, poslijepodne, 2. rujna 2015. godine. Predstava s plesnim točkama prikazala je kako je neprilično da se ljudi odreknu svoje kulture, svoga načina života i svojih načela samo zato da bi zarađivali za život. Predstava je učinila pokušaj da se na Sai način ispravi ovaj zapanjujući trend.

Dana 3. rujna 2015. godine program je započeo govorom gospodina Dinakara Kadama, bivšeg polaznika Instituta. Nakon toga su Sai mladi i bivši polaznici Instituta prikazali izuzetno realističnu predstavu „Nethi Karthavyam – Naša odgovornost danas“ koja je prikazala kako su učenja Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe preokrenula umove ljudi širom svijeta u smjeru duhvnosti, etike, moralnosti i božanskosti putem duhovne vježbe i aktivnosti služenja kao što su pjevanje bhajana, nagarasankīrtana, bal vikas, nesebično služenje i ljudske vrijednosti, postiskujući na taj način utjecaj šest unutarnjih neprijatelja odnosno želje - *kama*, srdžbe – *krodha*, pohlepe – *lobha*, zabude – *moha*, oholosti – *mada* i zavisti – *matsarya* u ovom Kali dobu. Uzvišena tema, jednostavna priča, odlična gluma mladih i nadarena režija učinili su predstavu zadivljujućim događajem. Nakon toga, dok je trajao program bhajana, izvođači predstave dobili su poklone.

Šestodnevni kulturni i glazbeni programi koje je organizirala Sri Sathya Sai seva organizacija iz država Andhra Pradesh i Telangana, završili su 4. rujna 2015. godine jedinstvenim programom poklonstvene glazbe u izvedbi poznatog pjevača gospodina Sai Ram Iyera iz Mumbaija. Ovaj božanski nadareni pjevač pjevao je poklonstvene pjesme, kako muškim tako i ženskim glasom, što je imalo zadivljujuće djelovanje na okupljene slušatelje. Dobro poznate poklonstvene pjesme koje je otpjevao između ostalih bile su „Ram Ka Guna Gaan Kariye – Izgovarajte ime Rāme“, „Sathyam Sivam Sundaram – Bog je istina, ljepota, dobrotā“ i „Sainath Tere Hazaron Haat – Sai ima tisuću ruku“. On je svoju prekrasnu izvedbu završio spletom bhajana. Nakon toga je slijedio kratki program bhajana tijekom čega je izvođač programa dobio šal dok su glazbenici, koji su bili u njegovoj pratnji, dobili poklone.

Ranije ujutro, u dvorani Poornachandra, održana je velika svečanost da bi se proslavilo Sri Venkateswara Swami Santhi Kalyanam – nebesko vjenčanje Gospoda Venkateśvare. Kipovi božanstava bili su dopremljeni iz poznatog hrama

Gospoda Venkatešvare u Dwaraka Tirumuli, a svečanosti se pridružio velik broj poklonika.

Rajasthan: Skupina poklonika iz Rajasthana stigla je na hodočašće u Prasanthi Nilayam u trajanju od tri dana i izvela glazbene i kulturne programe tijekom sva tri dana, od 7. do 9. rujna 2015. godine, kao sastavni dio proslave Bhagavānova 90. rođendana. Dana 7. rujna 2015. godine oni su izveli predstavu o životu i učenju Kabira, poznatog mističnog pjesnika i sveca iz Indije, koji je stvorio buđenje u umovima javnosti protiv ritualnih vjerovanja i protiv borbe u ime religije, promičući doktrinu jedinstva svih vjera i preporučavanjem puta ljubavi za otkupljenje čovjeka. Prožeta Kabirovim besmrtnim rimovanim dvostihom – *doha*, predstava pod nazivom „Dhai Akshar Prem Ka – Riječ 'ljubav' koja se sastoji od dva i pol slova“ na jednostavan je način iznijela na površinu njegova univerzalna učenja putem glume, dijaloga i komentara.

Bogatu kulturu i folklor Rajasthana predstavila je skupina narodnih pjevača iz Rajasthana iz Manganiyar Loka Kalakar Vrinda iz okruga Barmer u Rajasthanu koji su 8. rujna 2015. godine izveli živopisne poklonstvene narodne pjesme iz Rajasthana. Započevši svoj program pjesmom „Aao Sai Babaji – Dođi, Gospode Sai“, oni su zadržali pažnju okupljenih slušatelja duže od sat vremena produhovljenom izvedbom poklonstvenih pjesama na narodni način među kojima su se našle „Mare Ghar Mein Sajan Aaya – Gospod je došao u moj dom“, „Damadam Mast Kalandhar“, „Chaap Tilak Sab Chheeni Re Mose Naina Milaike – Ti si oduzeo moj identitet samo letimičnim pogledom“. Oni su svoju izvedbu priveli kraju dobro poznatom sufi pjesmom „Padharo Hamare Desh – O, Gospode, dođi u našu zemlju“.

Dana 9. rujna 2015. godine djeca koja polaze balvikas program i Sai mladi iz Rajasthana, izveli su predstavu pod nazivom „Sai Grama Vahini“ temeljenu na programu uključivanja sela koji provodi Sri Sathya Sai seva organizacija. Predstava je oslikala kako su dobrovoljci koji pripadaju Sai organizaciji doveli do potpune transformacije sela koje je prethodno bilo pogođeno bolestima, smanjenom zaposlenošću i lošom navikom uzimanja alkohola.

Madhya Pradesh i Chhattisgarh: Više od 2000 poklonika stiglo je iz država Madhya Pradesh i Chhattisgarh na dvodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam od

12. do 13. rujna 2015. godine, a izveli su program poklonstvene glazbe i dvije predstave. Dana 12. rujna 2015. godine 36 mladih, koji pripadaju plemenu u selu u Chhattisgarhu, izveli su predstavu pod nazivom „Sri Ram Vanvasa – Ramino izbjeglištvo“. Plemenski narodni ples oslikao je Rāminu priču pokrivajući događanja vezana uz priču Rāme, Lakšmana i Sīte u Panchavatiju tijekom njihovog izbjeglištva. Popraćena stalnim izgovaranjem Rāminog imena i prožeta lijepim pjesmama uz pratnju plemenske glazbe, predstava je na kraju prenijela Svamijevu poruku „Voli sve, služi svima“.

Bhajani koje je skladao Kabir, činili su prvu točku programa održanog 13. rujna 2015. godine. Bhajani, predstavljeni u izvedbi poznatog Kabir Pathi Bhajan pjevača Prahlad Tipania i njegove pratnje, svojom jednostavnošću i produhovljenošću, ne samo da su doprli do dubine srca okupljenih poklonika, već su isto tako prenijeli duboke filozofske istine koje su objavljene u upanišadama i drugim svetim tekstovima. Neki od njih su bili „Aaya Hai Sab Jayega, Ni Raja Ranku Fakir – Onaj tko je rođen sasvim sigurno će umrijeti, bio on kralj ili isposnik“, „Zara Dheere Dheere Gaadi Haanko –Vozilo života vozite polako“. Nakon toga je predstavu s plesnim točkama „Narmada Gatha – Priča o rijeci Narmada“ izvelo oko 125 djece koja polaze balvikas program i Sai mladih u državama Madhya Pradesh i Chhattisgarh. Predstava je oslikala legendarnu priču o Narmadi kao kćeri Gospoda Śive i prikazala njezinu svetost, na obalama na kojima je bio smješten Valmikijev ašram i gdje je Adi Śankara imao svoju poznatu raspravu s Mandanom Mishrom. Ova dobro režirana i dobro izvedena predstava bila je dodatno obogaćena živopisnim plesovima u izvedbi djece.

Nakon predstave, slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija nakon podjele prasadama svima okupljenima.

BOŽANSKA TRANSFORMACIJA

Rama Varma

Dobro je poznato da su svi oni koji su došli fizički u blizinu Bhagavāna Babe doživjeli jedinstvena iskustva o kojima bi mogli pričati. Ja molim Bhagavānovu dozvolu i blagoslov da bih zapisala nekoliko događaja koji su mene i moga supruga doveli u Njegovo božansko okrilje i promijenili naše živote.

Prvi poziv Bhagavāna Babe

Moj je suprug bio raspoređen na posao u Indore u razdoblju od 1978. do 1980. godine. Naš je život bio ispunjen raznovrsnim svjetovnim aktivnostima i bili smo prilično zaposleni. Mi nismo ni posjetili neko od svetih mjesta niti pročitali neku duhovnu ili religijsku knjigu. U stvari, bili smo prilično neupućeni što se tiče duhovnosti. Sve u svemu, ono što je bilo, bilo je, ali ja vam to govorim da bih vam ispričala kako je u naše živote stigao prvi Saijev poziv.

Jednoga smo dana moj suprug, dr. Varna (koji je u to vrijeme bio poznat kao boжник Varna), ja i naša djeca, Kanika i Rohit, otišli u posjet jednom optičaru koji se zvao gospodin Sancheti da bi provjerio vid moga supruga. Čim smo ušli u njegov poslovni prostor, primijetili smo veliku fotografiju Sri Sathya Sai Babe. U to vrijeme nismo prepoznali Svamija na fotografiji. Zato smo pitali optičara: „Tko je On?“ Gospodin Sancheti je bio ponešto iznenađen i kazao: „Vi čak ni ne znate tko je Bhagavān Sri Sathya Sai Baba.“ Moj je suprug zaboravio da je došao u posjet radi provjere vida i počeo je postavljati pitanja o Bhagavānu. Iako nismo bili u potpunosti uvjereni, ipak smo osjetili snažnu privlačnost prema Njemu vidjevši Njegovu veliku fotografiju. Vidjevši naše zanimanje, gospodin Sancheti nam je dao na poklon prstene s Babinim likom, a isto tako i jako dobru Babinu fotografiju kako sjedi na ljuljači – *jhūlā* odjeven u bijelu haljinu.

Sretni što smo na poklon dobili prekrasnu Babinu fotografiju, dali smo ju uramiti i stavili ju u našu spavaću sobu. Na naki je način ta fotografija počela dovoditi do transformacije u našim životima. Uvijek kada bih pogledala u Babinu fotografiju, duboko u Njegove oči, Baba bi mi povjerio: „Jednoga dana ti ćeš doći i

ostati sa mnom u Puttaparthiju.“ Počeli smo paliti mirisne štapiće ispred Babine fotografije i četvrtkom posjećivati Babine bhajane koji su se održavali u kući moje prijateljice (žene umirovljenog brigadira) u Indoreu.

Jačanje vjere u Bhagavāna

Sjemenka duhovnosti, koja je bila posijana u Indoreu, trebala je hranu i njegu, a to nam je osigurao Chatterjee Dada (bojnikov otac koji je bio u vojsci) kada je moj suprug bio raspoređen kao zapovjedni dužnosnik u vojnoj bolnici u Barneru u državi Rajasthan. Chatterjee Dada bio je jako ponizan, pobožan stari čovjek i nepokolebljiv poklonik Bhagavāna Babe. Dada je običavao redovito posjećivati vojnu bolnicu i svaki bi puta pjevao u slavu Babe. Uvijek, kada bi susreo moga supruga, dao mu je mnoge knjige o Babi da bi ih moj suprug pročitao. Nakon što smo pročitali knjigu „Vision of the Divine“, bili smo u potpunosti uvjereni kako je Svami Avatār Kali yuge i počeli smo slijediti Njegova učenja, Bhagavānov život i Njegovu poruku. Mi smo isto tako pročitali prva tri nastavka knjige „Istina dobrota ljepota – Sathyam Sivam Sundaram“ i mnoge druge knjige koje su napisali gorljivi Bhagavānovi poklonici.

Godine 1984. Chatterjee Dada je došao u Puttaparthi iz Barnera da bi prisustvovao Svamijevom daršanu. Bhagavān ga je pozvao na razgovor i kazao mu kako postoji jedan liječnik koji će ga zamoliti za još više knjiga koje bi mogao pročitati. Svami je Dadi isto tako dao dva paketića vibhutija kao prasadam i kazao: „Jedan za tebe, a jedan za liječnika.“ Kada se Chatterjee Dada vratio u Barner, mojem je suprugu predao jedan paketić vibhutija kojeg mu je poslao Svami. Nakon što je dobio vibhuti koji mu je bio poslan kao prasadam, moj se suprug našao u suzama zahvalnosti Svamiju i rekao je sâm sebi: „Ja sjedim tako daleko, otprilike 3000 kilometara daleko od Puttaparthija, a ipak Baba zna za mene i poslao mi je vibhuti kao prasadam!“ Zapanjila nas je Bhagavānova sveprisutnost i, od toga dana pa sve do danas, nas smo se oboje u potpunosti predali pred Njegova božanska lotosna stopala. Ispunjavajući Njegovu božansku zapovijed, mi smo se konačno nastanili u Puttaparthiju u studenom 2003. godine.

Ja ću završiti svoje pisanje poniznom molitvom koju upućujem pred Lotosna stopala Bhagavāna:

*Od svitanja do sutona ja mislim na Tebe,
Sa svakim dahom ja razgovaram s Tobom,
U svakom koraku ja vidim Tvoja božanska lotosna stopala,
Tako je blistava aura oko Tvoje kose,
Pomaže mi da se osjećam kao da sam izvan vremena i prostora,
Svoje bih misli željela podijeliti sa svima,
Ne govoreći, već pišući,
Moj božanski učitelju, omogući ovomu tijelu da živi još puno godina,
Da bi izgovaralo Tvoje ime uvijek i zauvijek.*

Samastāh Lokāh Sukhino Bhavantu – Neka sva bića svih svjetova budu sretna!

- **gospođa Rama Varma napisala je šest knjiga o Svamijevim učenjima**

Sjaj božanske slave

POZIV FLAUTE

Prošlo je godinu dana otkako sam se odvezla iz Prasanthi Nilayama, mahnula na pozdrav Sathya Sai Babi i došla u Sjedinjene Američke Države. Kada se osvrnem na taj dan u srpnju koji je bio ispunjen događanjima kada sam po prvi puta susrela Babu, spoznajem kako je brz bio duhovni napredak od trenutka kada sam Ga susrela.

Prvi sam puta otišla u Puttaparthi 1964. godine da bih vidjela neka čuda jer sam čula kako jedan veliki svetac izvodi čuda skrivenim moćima – *siddhi*. Mislila sam kako ću otići na jedan dan da bih vidjela čuda, ali jedan pogled na Babu – i

promijenila sam sve svoje planove, otkazala sva putovanja, produžila svoju vizu i tomu slično, da bih bila s Učiteljem!

Njegova je ljubav – *prema* opipljiva stvar koja ulazi u srce i ispunjava ga božanskom ljubavlju prema svim bićima. Prisjećam se kako sam sjedila na obali rijeke Ganges i razmišljala: „Tko je od svih ovih koje sam susrela moj učitelj – moj duhovni učitelj – *guru*?“ U svome sam srcu zavapila, uputila poziv prema Himalayama, prema svetima koji tamo borave, skriveni od pogleda smrtnika: „Tko će mi od vas pomoći, tko će pomoći?“ Dok sam sjedila u tišini mučena nedoumicom, začula sam glas i preda mnom je stajao mladi muškarac iz obližnjeg ašrama kojeg nikada prije nisam vidjela. Bez predstavljanja on je počeo govoriti: „Ako biste željeli brzo stići na cilj, morate se odreći svih učitelja osim jednoga. Krenite i stići ćete.“ Kazavši to, on je otišao. Sjedeći tamo na obali rijeke Ganges u tami, uz mreškanje vode pod mojim stopalima i bučanje vodom stvorenog „Om-a“ koji je odjekivao u mojim ušima, ja sam mentalno izbacila cjelokupnu prošlost i mnoge učitelje koji su se u njoj nalazili. Dva tjedna kasnije stajala sam u Prasanthi Nilayamu pred Sri Sathya Sai Babom. Cijelo srce i duša osjećali su smirenost u Njegovoj prisutnosti. Samo pogled na vijenac Njegove bujne kose ili na narančastu haljinu kroz mene bi poslali val svjesnosti o miru – *śānti*. On je upitao (kao što postavlja pitanje svakomu tko dođe k Njemu): „Što želiš?“ „Boga“, bilo je sve što sam mogla odgovoriti. Tijekom prvih dana dao mi je velik broj kratkih razgovora. Nekoliko riječi, osmijeh, ali unutarnja je promjena bila zamjetljiva. Ljubav je počela ispunjavati moje biće sve dok se nije počela prelijevati. Postala sam duhovno jedno s duhovnim učiteljem – *guru* već tijekom tih prvih dana. Hodajući, krećući se, moleći, ja sam bila s Učiteljem u svjesnosti. No, to nije bilo dovoljno. On me je upućivao dalje, više, riječima „mi“, a misleći „On“. „Nemoj prestati dok ne postaneš On, jedna univerzalna svjesnost“.

Prije nego što sam otišla iz Prasanthi Nilayama, Baba je stvorio poklone, uzimajući ih iz „univerzalnog spremišta“ ili, kao što Baba kaže, iz „Saijeve trgovine“, zamahom Njegove ruke. Tu se našla mala slika za prsten na kojoj je bilo lice učitelja, vibhuti, fotografije, oh! Velik broj poklona, ali najaveće od Njegovih čuda nisu duhovne manifestacije skrivenih moći – *siddhi*, već božansko čudo, preobrazba duše. Uz malo Njegove ljubaznosti, malim gestama, On otkriva našu svjesnost. Jednoga je dana On stajao ispred skupine dok Mu je lice zračilo. Ljupko je kazao: „Ja sam tako sretan.“ I ja sam isto tako istog trenutka osjetila tu

sreću koju nije moguće opisati riječima. To je bio jedinstveni način da nam podari milost blaženstva – *ānanda*.

Kada sam ga upitala za oslobođenje – *mokṣa*, Njegov je odgovor bio: „Provodi duhovnu vježbu – *sādhanā* s velikom odlučnošću. Svami će pomoći.“ Dani provedeni u ašramu bili su ispunjeni predanim naporom. Često bih prosjedila sate na „susretima“, a da ne bih bila svjesna riječi koje su bile izgovorene. No, kada je Baba ustao da bi govorio i ispunio dvoranu Svojom ljubavlju – *prema*, prostor bi postao blistavo bijel od Božjeg sjaja i moje je biće odgovorilo, srce se otvorilo i preplavila bi me ljubav. On mi je dao tolike darove duha. Dar da mogu vidjeti cijeli svijet kao svjetlost – *prākas*, Boga, suštinu, otkrivene pred mojim budnim očima, darove blaženstva – *ānanda*, ljubavi - *prema*, mira, sreće. On kaže: „Ja dajem s rukama okrenutim prema dolje, Moje se ruke okreću prema gore samo da bi primile darove božanske ljubavi poklonika.“

Vidjevši Ga u brojnim i raznim prilikama i okolnostima, ja Ga nikada nisam vidjela kao nešto manje od savršenstva na djelu – smirenog, poniznog, ispunjenog ljubavlju, radosnog, a ipak strogo ljubaznog i dječaćki mladog. To su sve obilježja Njegove raznolike prirode. Ipak, to isto tijelo može nadzirati elemente i stvarati bilo kakvu materijalnu manifestaciju. On se nikada ne razmeće niti zloupotrebljava Svoj dar skrivenih moći – *siddhi* koristeći Svoje duhovne moći samo da bi pomogao bespomoćnima, onima koji pate, bolesnima, siromašnima, a ponekad samo za radost, kao što je učinio kada je samo zamahom Svoje ruke iz univerzalnog spremišta uzeo slatku halvu (puding) koja je još uvijek bila topla, a okus joj je bio takav kakav se nikada prije nije mogao okusiti. On mi je govorio o joginskoj vrućini u mojem tijelu koja je uzrokovana intenzivnom duhovnom vježbom – *sādhanā* i, brzim pokretom ruke, On je „niotkuda“ uzeo taj slatkiš i stavio ga u moju ruku govoreći: „Ovo je slatkiš, ono je vrućina, jedi (igra riječi na engleskom jeziku – This is sweet, that is heat, eat)“, smiješeći se na Svoj neodoljiv način koji dovodi do toga da se svi oni koji Ga čuju, kao odgovor, radosno nasmiju.

Dok sjedim ovdje u New Yorku, meditiram i pišem, više se ne osvrćem na godine duhovne borbe kao isprazne i provedene beskorisno. To su bile godine pripreme koje su me dovele do stopala učitelja – Sai Babe.

Ja sjedim ovdje, zahvaljujući Babinoj milosti, ne samo voleći već kao ljubav sama, ne tražeći blaženstvo – *ānanda* ... već da se svjesnost o blaženstvu manifestira u meni. Glatkoća, unutarnje zračenje, koje sjaji u svima jednako, prožima i moje biće. Više ni ne trebam pokušavati probuditi središte srca. Moje cijelo sebstvo je središte ljubavi jer sam ja vječno blaženstvo i mir. Tko je to tamo vani? Ja više ne postojim kao takva, ja sam dio kozmičke cjeline.

Više mi nisu važni strahovi od budućnosti ili sumnje koje su me okupirale u prošlosti jer je On, Baba, rekao: „Svami je s vama, uvijek.“ Ipak, zov flaute se uvijek može čuti u mojem srcu i, jednoga dana, ja ću krenuti natrag, na put do svetih stopala Kršne.

-Iz članka Hilde Charlton objavljenog u časopisu „Sanathana Sarathi“ 1966. godine

Chinna Katha

SPOSOBNOST PRIVLAČENJA PAŽNJE JAVNOSTI DOVODI DO PATNJE

Skupina Indijaca jednom je otišla u New York da bi sudjelovali u radu konferencije. Za sebe su sigurali boravak u modernom hotelu koji je imao više katova. Voditelj skupine uzeo je za sebe i sa sve ostale članove svoje skupine sobe na 80. katu hotela jer je smatrao kako su oni veći od drugih i zato bi trebali odsjesti na najvišem katu.

Jedne su večeri zajednički izišli i uputili se u kupovinu te kupili velik broj stvari koje su ponosno željeli pokazati svojim prijateljima i rođacima u Indiji, da bi ih obradovali. Kada su se vratili u hotel sa svim paketima, odjednom je u hotelu nestalo struje. Budući da su dizala prestala raditi, svi članovi skupine trebali su se uspjeti stubama da bi došli do 80-og kata. Penjanje tolikim stubama, a istovremeno biti opterećen svim kupljenim stvarima ne samo da je bio težak zadatak, već je isto tako bio i jako zahtjevan. Da bi zaboravio napor uspona uz stube, voditelj skupine predložio je plan koji je predviđao da svatko, jedan po jedan, ispriča o cilju svoga

života. Tako su svi članovi skupine ispriповјedili što su želјeli postići u svome životu. Kada su se trebali popeti na 80. kat, bio je red na voditelja skupine da kaže koji je njegov cilj u životu. Međutim, članovi skupine bili su iznenađeni kada njihov voditelj nije ništa rekao. U stvari, on je bio taj koji je dao takav prijedlog. Zato su ga svi članovi skupine zamolili neka ispriča o svome cilju u životu da bi se razgovor o toj temi priveo kraju. S izrazom na licu koji je odražavao patnju i bespomoćnost, voditelj skupine je progovorio: „Dragi prijatelji! Ostavite po strani moj cilj života jer, moj sadašnji cilj je da donesem ključ moje sobe iz prizemlja, budući da sam ga tamo zaboravio. Sada moram obaviti zahtjevan zadatak da bih sišao niz sve te stube i da se ponovno popnem do moje sobe.“ On je bio taj koji je htio da odsjednu na najvišem katu, zar ne? To je bio napor koji je on sâm sebi nametnuo.

To je tužno stanje u kojem se čovjek danas nalazi. On se upušta u privlačenje pažnje javnosti i time sebi nanosi patnju.

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

JUŽNA AFRIKA

Dana 15. ožujka 2015. godine Sathya Sai mladi iz regije Sjeverni KwaZulu-Natal u Južnoj Africi sudjelovali su u događanju pod nazivom *Mladi koji žive za istinu* u idiličnom gradu Howicku koji se nalazi oko 90 kilometara udaljen od Durbanu. Devedeset članova pokrajinskog tima mladih sudjelovalo je u događanju čiji je cilj bio razvijanje duhovnog znanja kroz primjenu ideala Sathya Saija. Mladi iz drugih pokrajina u zemlji planirali su održati slično događanje u njihovim područjima.

Sathya Sai centar iz Hillsidea, koji se nalazi nedaleko Durbanu, proslavio je Easwarammin dan, 6. svibnja, svečanošću kojom je otvoren Centar za obuku rada na računalu. Nedbank, lokalna banka, poklonila je osam računala za ovaj projekt. Svečanosti se pridružilo više od 160 Sathya Sai poklonika i predstavnici Nodbanka. Centar za obuku osigurat će prijeko potrebnu poduku za rad na računalu i pristup Internetu potrebitoj djeci u zajednici, posebno onoj koja rade

projekte u okviru škola. Sathya Sai mladi obvezali su se da će osigurati poduku iz rada na računalu za članove zajednice.

RUSIJA I PRIDRUŽENE ZEMLJE

Od 20. do 22. veljače 2015. godine Sathya Sai međunarodna organizacija iz Zone 8 održala je godišnji susret u St. Petersburgu da bi raspravili o događanjima tijekom protekle godine i izradili plan za budućnost. Na susretu je sudjelovalo 28 starijih voditelja Sathya Sai međunarodne organizacije iz Azerbajdžana, Bjelorusije, Rusije i Ukrajine. Gospođa Marianne Meyer, ravnateljica Europskog međunarodnog Sathya Sai instituta (ISSE), isto je tako sudjelovala na susretu. Predstavnici Sathya Sai međunarodne organizacije iz Ukrajine naveli su da, čak i tijekom posljednjih i nedavnih nemirnih vremena, Sathya Sai centri i grupe udružili su ruke kako bi pomogli izbjeglicama koji su napuštali područje sukoba. Voditelji Sathya Sai međunarodne organizacije iz drugih područja opisali su napore vezane za humanitarnu pomoć, uključujući i dopremu kamiona punih stvari potrebnih za izbjeglice. Članovi Sathya Sai međunarodne organizacije iz Ukrajine molili su za mir svake noći. Gospodin Valery Voshchinin, predsjednik Zone 8, izvijestio je o aktivnostima služenja koje je provela Sathya Sai međunarodna organizacija.

Dana 8. i 9. ožujka 2015. godine četrdeset i sedam mladih iz četiri zemlje i 20 gradova sudjelovalo je na Drugom zonalnom festivalu mladih koji se održao blizu Moskve na temu *Služenje predstavlja rascvjetavanje ljubavi*. Mladi su pogledali film o aktivnostima služenja u drugim zonama Sathya Sai međunarodne organizacije i održali tečajeve izrade dječjih igračaka, narukvica i cvijeća od papira koje će se podijeliti djeci u sirotištima. Sudionici su odigrali alegorijsku igru, izvršavajući zadatke koji su oslikavali vrijednosti ljubavi i služenja. Ostale aktivnosti održane tijekom festivala uključivale su pjevanje, plesove, izvedbu predstava i timske igre, sve s ciljem da bi predstavile najbolje ljudske odlike.

Dana 4. travnja 2015. godine održani su javni skupovi u svim regijama Zone 8, uključujući i Rusiju, da bi se Bhagavānova dragocjena učenja predstavila zainteresiranoj javnosti. Na skupovima je sudjelovalo 212 članova Sathya Sai međunarodne organizacije i više od 140 drugih sudionika. Na skupovima su prezentirane informacije o životu i učenjima Sri Sathya Sai Babe, kao i informacije

o ljudskim vrijednostima. Pored toga, članovi Sathya Sai organizacije govorili su o Bhagavānovom djetinjstvu, svojim osobnim iskustvima, Sathya Sai organizaciji i njezinom radu na različitim razinama. Prikazani su filmovi o projektima služenja. Skupovi su završili neformalnim razgovorom tijekom druženja uz čaj i podjelom DVD-a koji sadržavaju Bhagavānovu navode te podjelom prikladnih knjiga i kalendara. Mnogi posjetitelji, iznenađeni velikim opsegom posla ostvarenog u okviru Sathya Sai misije i potaknuti iskustvom ispunjenim ljubavlju Sathya Sai poklonika, pokazali su zanimanje da nauče nešto više o Bhagavānu i Sathya Sai međunarodnoj organizaciji te sudjeluju u projektima služenja.

BJELORUSIJA

Dana 28. veljače i 1. ožujka 2015. godine trideset i dva člana Sathya Sai organizacije iz centara i grupa iz Minska, Vitebska, Mozyra, Baranovichija i Lide sudjelovali su na nacionalnoj konferenciji Sathya Sai međunarodne organizacije koja se održava svake godine, počevši još od 1998. godine. Tema konferencije bila je *Ljubav je izvor, ljubav je put, ljubav je cilj*. Konferencija je uključivala i seminar o širenju informacija, s naglaskom na zonalnu web stranicu i novi časopis, *Sai Ram*. Ostale prezentacije uključivale su seminare o osobnoj transformaciji, jedinstvu u Sathya Sai centrima i grupama i kreativnim projektima za koje se pokaže zanimanje. Sathya Sai mladi iz Vitebska izveli su igrokaz koji se s humorom osvrnuo na izazove osobne duhovne vježbe – *sādhanā*, dok je centar iz Minska izveo glazbeni program. U okviru konferencije održan je i okrugli stol u okviru kojeg su raspravljene nove ideje vezane uz rad, komunikaciju i osobnu sadhanu.

MAKEDONIJA

Tijekom vikenda, počevši od 31. svibnja 2015. godine, Institut za Sathya Sai obrazovanje za područje Južne Europe (ISSE SE), Sathya Sai međunarodna organizacija Makedonije i Obrazovni centar „Svjetionik“ (Lighthouse), održali su seminar za javnost o Sathya Sai učenju u duhu ljudskih vrijednosti (SSEHV). Na dvodnevnom seminaru sudjelovalo je 25 pojedinaca, uključujući i učitelje iz javnih i privatnih škola te školske psihologe, usredotočenih na metodologiju poučavanja u okviru SSEHV-a i Educare-a. U okviru seminara održane su radionice o ljudskim vrijednostima istine i ljubavi te predstavljanja Sai duhovnog obrazovanja širom

svijeta. Učitelji, koji su prisustvovali seminaru, pokazali su veliko zanimanje za uključivanje SSEHV u njihov nastavni plan i program. Sljedeći seminar za istu skupinu planira se održati u listopadu 2015. godine.

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

U danima koji su prethodili danu kada se obilježava Svamijevo napuštanje fizičkog tijela, Maha Samadhi, 24. travnja 2015. godine, Sathya Sai poklonici iz Srednjeatlantske regije organizirali su programe zdravlja i higijene. Pored toga, Sathya Sai centar iz New Yorka održao je zdravstveni kamp u East Elmhurstu u Queensu u New York Cityju dana 11. travnja 2015. godine. Oko 60 Sathya Sai dobrovoljaca, uključujući i profesionalce s područja medicine, poslužili su 90 ljudi koje su pregledali, dali im medicinske savjete i pakete za održavanje osobne higijene.

Oko 50 Sathya Sai dobrovoljaca, uključujući i profesionalce s područja medicine, organiziralo je zdravstveni kamp u Houstonu, država Texas, 21. ožujka 2015. godine. Pored kompletnog zdravstvenog pregleda, bolesnici su dobili informacije o uravnoteženoj prehrani i paket s opremom za zdravstvenu zaštitu.

Kako bi pomogli u nastojanjima da se spriječi širenje smrtonosnog virusa ebole u Zapadnoj Africi, djeca koja polaze program Sai duhovnog obrazovanja u Sjevernoj Kaliforniji, prikupila su medicinsku opremu za zdravstvene djelatnike i obitelji žrtava bolesti. Projekt koji je ostvaren u čast obilježavanja Maha Samadhi dana i Easwaramminog dana, proširio se zahvaljujući polaznicima dvije skupine Sai duhovnog obrazovanja, grupa 4, iz Central San Jose Sathya centra iz Sjeverne Kalifornije. Ti su učenici bili potaknuti patnjom tisuća ljudi koji su bili pogođeni virusom ebole i odvažnošću zdravstvenih radnika koji su stavili svoj vlastiti život na kocku da bi liječili one koji su bili zaraženi virusom. Uz vodstvo njihovog učitelja Sai duhovnog obrazovanja i uz pomoć Sathya Sai mladih, djeca su stupila u vezu sa Medshareom da bi se oprema prevezla u Zapadnu Afriku. Web stranica www.region7saicenters.org/SSEtopsEbola bila je postavljena da bi se pružale informacije o projektu. Djeca su prikupila 33.018 pari gumenih rukavica, 5.365 maski, 370 komada sapuna, 18.116 zavoja, 129 boca dezinfekcijskog sredstva za pranje ruku, 16.469 paketa higijenskih maramica i 280 boca tekućeg sapuna.

Molitve su otisnute na više od 1000 naljepnica odabranih predmeta, prije nego što su poslani.

ITALIJA

Više od 200 Sathya Sai članova iz Južne Europe sudjelovalo je na Predkonferenciji održanoj u Mother Sai House-u pored Milana od 1. do 3. svibnja 2015. godine. Predstavnicima Sathya Sai međunarodne organizacije iz Španjolske, Italije, Hrvatske, Slovenije, Francuske, Švicarske, Grčke, Makedonije, Srbije i Bosne i Hercegovine pridružili su se stariji voditelji Sathya Sai međunarodne organizacije. Jedinstvena odlika ove konferencije bilo je simultano prevođenje predavanja s engleskog na talijanski, španjolski i hrvatski. Poticajne poklonstvene pjesme na raznim jezicima održale su okupljene u stanju zanosa tijekom dvodnevnog skupa dok su mladi priredili zabavni program kojim su predstavili svoje talente. Prekrasna priroda koja okružuje Mother Sai House ponudila je idealan prostor za delegate da bi razgovarali o duhovnosti.

KANADA

Sai mladi (žene) iz Sathya Sai centra u Torontu pokrenule su novi projekt da bi služile štíćenicama skloništa za žene pod nazivom „Sistering“. Sklonište osigurava temeljne usluge potrebitim ženama i beskućnicama kojima je potrebno sigurno okruženje tijekom dana. Sklonište osigurava doručak, užinu i ručak ženama te pruža pomoć u pronalaženju smještaja. Četiri ili pet Sai mladih sevakinja posjećuje sklonište prve subote u mjesecu i pomaže u pripremi i posluživanju obroka te pomaže u čišćenju. Osoblje skloništa i štíćenici uvijek su sretni kada vide Sai sevakinje, koje posjećuju sklonište od 2014. godine.

PORTORIKO

U Portoriku je u vremenu od veljače do travnja 2015. godine Sathya Sai međunarodna organizacija organizirala peto natjecanje u pisanju priča o ljudskim vrijednostima za učenike koji polaze školu. Kao odgovor na natječaj stigle su 72 priče koje su napisali učenici koji polaze 55 javnih škola, sedam privatnih škola i jednu školu kod kuće, iz 25 gradova. Između poslanih radova odabrano je 18 priča i razvrstano u tri kategorije, ovisno o razredu. Dana 5. svibnja tri su autora, koji su poslali pobjedničke priče u svakoj kategoriji, dobili nagrade u Caguasu. Na

završnoj svečanosti okupilo se 68 ljudi među kojima su bili pobjednici natječaja, članovi Sathya Sai međunarodne organizacije, roditelji, učitelji, članovi natjecateljskog žirija i ravnatelji škola. Jedna od posebnih gošći bila je jako impresionirana aktivnostima Instituta za Sathya Sai obrazovanje i čestitala je Sathya Sai edukatorima na organizaciji natjecanja koje je bilo usredotočeno na ljudske vrijednosti. Ona je bila posebno impresionirana činjenicom kako je cijeli posao bio obavljen bez prikupljanja sredstava i bez publiciteta. Osjećala se blagoslovljenom jer je nešto naučila o Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi i Njegovom radu.

BRAZIL

Dana 25. travnja 2015. godine oko 90 roditelja, učenika, administrativnog osoblja i članova lokalne zajednice sudjelovalo je na sastanku u Sathya Sai školi u Minas Geraisu u Brazilu. Susret je bio fokusiran na osobnu transformaciju i ljudske vrijednosti te je započeo meditacijom na svjetlost. Nakon grupne rasprave o zahvalnosti, prikazan je video. Sathya Sai učenici sudjelovali su u plesnom nastupu pod nazivom „Circular Dance – Kružni ples“ nakon čega je slijedila „Capoeira“ koja predstavlja oblik brazilske borilačke vještine kao vrste umjetnosti temeljene na afričko-angolskoj tradiciji. Nakon toga su učenici izveli predstavu pod nazivom „Legenda o manioki“ o porijeklu biljke manioke, tipičnoj brazilskoj hrani koja vuče tradiciju od Guarani urođenika. Tradicionalni dječji ples „A Linda Rosa Juvenil“ predstavila su djeca koja polaze vrtić i prvi razred. Nakon programa sudionici su pomogli da se očisti prostor škole.

- Međunarodna Sathya Sai organizacija

INDIJA

Gujarat: U svečanoj prigodi obilježavanja Sri Krishna Janmashtami, Sri Sathya Sai Seva Samithi iz Navsarija u državi Gujarat, organizirala je jedinstveni program podjele krava u dobrotvorne svrhe – *godān*, dana 5. rujna 2015. godine u selu Rajwaeda. Poklonjeno je 20 krava potrebitim seljanima, uključujući i tri udovice, a svi su oni iz sela Bhunwadi, Rajwada, Kanbad i Vakasariya. Dr. A. G. Dave, ravnatelj Bhagwan Mahaveer Vishwa Kalyan zaklade, uvećao je svečanost predsjedavajući njezinim održavanjem. U svome poticajnom govoru dr. Dave je opisao značenje zdravstvene zaštite i ljubavi u životu životinja, posebno krava, a

obećao je mještanima kako će, kao liječnik, služiti liječeći krave kada god će to biti potrebno, bez naknade. Gospodin Manohar Trikannad, predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije u državi Gujarat u svome je govoru naveo cijeli niz iskustava s Bhagavānom i objasnio značenje ovog jedinstvenog programa. Nakon toga je obavljena podjela krava potrebitim seljanima, a zatim je slijedio program bhajana.

Manipur: Jednodnevna konferencija krila služenja Sri Sathya Sai Seva organizacije iz države Manipur održana je na državnoj razini 13. lipnja 2015. godine u Sai Prasanthi Mandiru, Mantripukhri, Imphal East, u radu koje je sudjelovalo gotovo 100 delegata iz raznih okruga države Manipur. U svojim su govorima, koje su održali ovom prigodom, predsjednik Sai organizacije u državi Manipur i drugi stariji dužnosnici naglasili potrebu za mobilizacijom dobrovoljaca, članova Seva Dal za obavljanje Prasanthi Seve, razvijanje balvikas programa i organizaciju većeg broja medicinskih kampova za dobrobit potrebitih ljudi. Ostale teme o kojima se raspravljalo bile su: Tehnologija za nesebično služenje, Misija čiste pitke vode i Upravljanje u slučaju prirodnih nepogoda. Održana je isto tako i jedna interaktivna sjednica u kojoj su sudionici raspravljali o aktivnostima služenja u okviru Sai organizacije.

Tamil Nadu: Simpozij pod nazivom „Transformacija kroz medicinsko služenje“ održan je u Sundaramu 15. kolovoza 2015. godine, a na njemu je sudjelovalo više od 350 liječnika koji su provodili služenje u raznim Sai ambulantom. Ovom se prilikom dr. M. Vijai Kumar prisjetio svoga iskustva iz prve ruke kada je promatrao Svamijevu ljubav za bolesnika, kako u Njegovom fizičkom obliku kao i u Njegovim kozmičkim oblicima te transformaciju do koje je došlo zahvaljujući tomu. Dr. Sundararajan, plastični kirurg, govorio je o radosti medicinskog služenja iz svoje dugogodišnje povezanosti s tim načinom služenja u Chennaiju, Puttaparthiju i Whitefieldu. Dr. Krishnamurthy iz Madhuraija iz osobnih je iskustava govorio je o slatkoći Svamijeve milosti.

Ključno obraćanje „Sai Medicare –put naprijed“ uputio je gospodin V. Srinivasan koji je naglasio potrebu da se educira tim medicinskih dobrovoljaca te povezanost između liječnika i bolesnika za bolju provedbu liječničkih uputa i time ostvarenih boljih ishoda liječenja.

Kao sastavni dio proslave 90. rođendana Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe izvedeno je masovno vjenčanje za 90 parova pod okriljem Sri Sathya Sai seva organizacije, okrug Tirpur u državi Tamil Nadu, u petak, 21. kolovoza 2015. godine. Parovi koji pripadaju izuzetno siromašnim obiteljima i koji uglavnom žive u malim naseljima, bili su odabrani za ovaj obred masovnog vjenčanja. Svaki je par dobio svetu ogrlicu sreće - Mangala Sutra, novu odjeću i namirnice potrebne za jedan mjesec. Pored toga, svaki je par dobio medicinsku iskaznicu da bi žena ostvarila besplatno liječenje tijekom razdoblja trudnoće i da bi imali u potpunosti pokriveno troškove rođenja djeteta u bolnici koju vodi liječnik koji je poklonik.

Prisustvo Bhagavāna bilo je jasno vidljivo kada se, na dan vjenčanja, pojavio vibhuti na prasadamu i na tkanini za odjeću koja je bila pripremljena za novovjenčane parove.

Psihičke fenomene nikada ne bi trebalo zloupotrebljavati

Postoji opasnost u fenomenu komunikacije. S jedne strane, oni koji se bave okultnim, znaju kako niža astralna razina sadržava velik broj varalica, hinitelja i, što je još gore, uvijek spremnih iskoristiti priliku da bi komunicirali s ovim svijetom. Zato, psihičke snage koje nisu tako dobre, koje nisu tako dobronamjerne, mogu se lako početi manifestirati pod krinkom velikog duhovnog imena. Na taj način ljudi mogu biti prevareni i zavedeni. A ono što će na kraju proizaći, bit će snaženje čovjekova ponosa, egoizma i nižih želja, umjesto njegovih viših duhovnih težnji. Postoje pokazatelji da su pohlepa i želja za slavom već bile potaknute među sljedbenicima kada se pojavila obavijest u časopisu koji se pod Babinim vodstvom tiska u ašramu. U obavijesti je pisalo: „Neke osobe zloupotrebljavaju Babino ime i objavljuju kako Baba komunicira s njima dajući im poruke, odgovarajući na pitanja i dajući im intervju, s time što je njihov cilj stjecanje novca ili slave.“ Obavijest u nastavku govori kako je takav fenomen potrebno objasniti ili kao manifestaciju duha ili kao puku prijevaru i laž od strane čudaka ili prevaranata: „Dužnost je poklonika da zaustave takvu prijevaru mudrim savjetovanjem i odlučnim odbacivanjem.“ Baba jasno navodi kako primatelji sami za sebe moraju prosuditi izvornost bilo koje psihičke pojave, ali da ih nikada ne bi

trebali koristiti kao sredstvo privlačenja mnoštva oko sebe radi publiciteta, slave ili zarađivanja novca.

- **Izvadak iz knjige: „Sai Baba: Man of Miracles“, autora Howarda Murpheta**

Izjavite kako ste oslobođeni od ega

Kada uzmete plod kokosovog oraha da biste ga ponudili u hramu, vi ga kupujete nakon što mu je uklonjena vanjska kora. Tada ga nudite Bogu razbijajući ga na dvije polovice. To je simbol uništavanja ega i predavanja Gospodu. Zato trebate ukloniti vanjsku koru želja za osjetilnim stvarima i tada se uputiti do Gospoda oslobođeni želje – *kāma* i ljutnje – *krodha*. Tamo vi izjavljujete kako ste oslobođeni od ega razbijanjem kokosovog oraha na dva dijela. Bit ćete prihvaćeni tada, ne prije.

-Baba